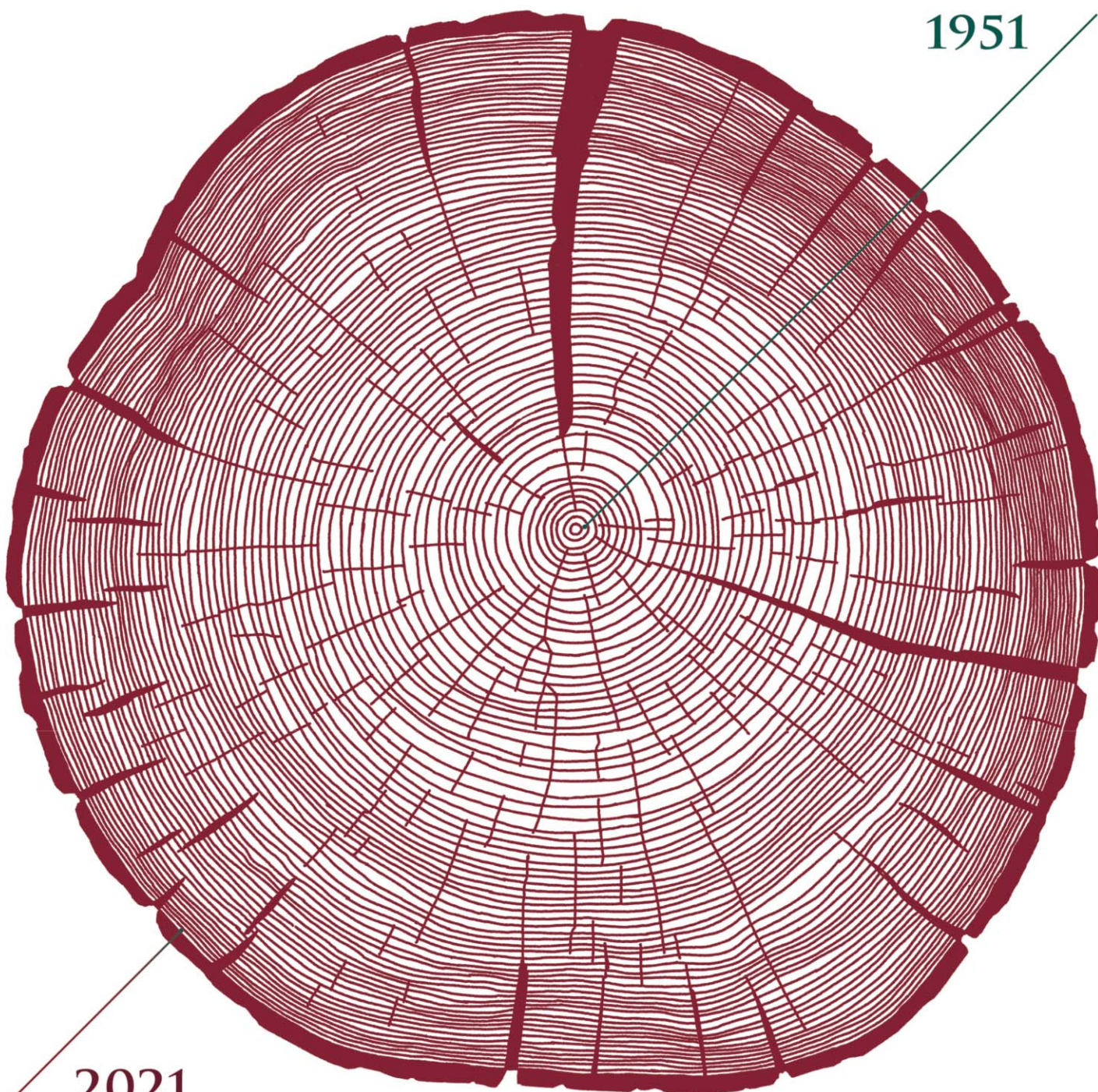

GŁOS UCZELNI

70 lat
UNIwersYTETU
PRZYRODnicZEGO
WE WROcŁAWIU

MAGAZYN UNIwersYTETU PRZYRODnicZEGO WE WROcŁAWIU ▶ DODATEK SPECJALNY JUBILEUSZOWY
▶ ISSN 1233-4790 ▶ nr 237 ▶ październik 2021 r.

1951

2021

Specjalny, jubileuszowy dodatek do „Głosu Uczelni” to skrócone kompendium wiedzy o tym, jak zmieniła się uczelnia w ciągu ostatnich 10 lat, a więc od wydania „Dziejów Uczelni”, dzieła prezentującego historię Uniwersytetu Przyrodniczego nie tylko od jego wrocławskich początków w 1945 roku, ale też sięgającą do niemieckiego dorobku naukowców pracujących w Breslau i tych, którzy tworzyli polską naukę we Lwowie, a po II wojnie światowej wybrali nowe miejsce do życia.

W tym jubileuszowym dodatku jest więc oś czasu przypominająca najważniejsze wydarzenia z 70 lat istnienia UPWr, ale też omówienie kluczowych zmian, jakie zaszły w ostatnich 10 latach, przypomnienie sylwetek doktorów *honoris causa*, prezentacja nowych profesorów i pozycji w rankingach oraz najlepszych studentów.

UNIwersYTET PRZYRODNICZY W DATAch: 1945–2021

Wrocławska historia Uniwersytetu Przyrodniczego, choć uczelnia odwołuje się do swoich lwowskich korzeni, rozpoczęła się w 1945 roku. Jak zmieniła się w ciągu tych 70 lat? Jakie wydarzenia były kamieniami milowymi na osi czasu? Przedstawiamy 70 lat istnienia UPWr w pigułce

4–11

Ostatnie 10 lat Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu: 2011–2021

INWESTYCJE, REFORMA, OTWARCIE NA ŚWIAT

UPWr pod rządami trzech rektorów: prof. Romana Kołacza, prof. Tadeusza Trziszki i prof. Jarosława Bosego – jak się zmienił? Jakie decyzje okazały się kluczowe dla tego 10-lecia, jaki został wyznaczony kierunek rozwoju?

12–19

Za pozycjami w rankingach kryje się ciężka praca

WYŚCIG W KOSZULCE LIDERA

Najlepsza uczelnia rolnicza w Polsce, najlepsze kierunki związane z technologią żywności i weterynaria – rankingi nie kłamią

20–23

68 nominowanych

PROFESOROWIE DEKADY 2011–2021

W ciągu 10 lat nominacje z rąk Prezydenta RP odebrało 68 nowych profesorów Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu

24–31

Doktorzy *honoris causa*

ONI MIELI WPŁYW NA ROZWÓJ NASZEJ UCZELNI!

Nazwiska wyróżnionych to lista wybitnych naukowców, ale i osób zaangażowanych we współpracę z UPWr

32–47

„Sapere aude”

– dla wyjątkowych studentów,
dla najlepszych z najlepszych

ZDOLNI, PRACOWICI, ZAANGAŻOWANI

Statuetka „Sapere aude” to nie tylko honor, ale też zobowiązanie. I najlepszy dowód na to, że na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu wybijający się studenci są doceniani

48–53

BYŁO... JEST

70 lat Uniwersytetu Przyrodniczego – od Wyższej Szkoły Rolniczej przez Akademię Rolniczą – na zdjęciach. Co się zmieniło?

54–59

„Głos Uczelni” – magazyn Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu
ISSN 1233–4790, nr 237/2021, nakład: 800 egz.

Wydawca:

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu

Kontakt do redakcji:

katarzyna.kaczorowska@upwr.edu.pl
martyna.jablonska@upwr.edu.pl
isabelle.sigrist@upwr.edu.pl

Adres redakcji:

Dział Promocji
ul. Norwida 25, 50-375 Wrocław
tel. 71 320 54 98

Autorzy numeru:

Jolanta Cianciara, Martyna Jabłońska,
Katarzyna Kaczorowska, Małgorzata
Moczulska

Fotografie:

Tomasz Lewandowski, Grymuza,
Adobe Stock, Wikipedia/Wikimedia,
archiwa prywatne

Projekt, skład: Beata Poźniak

Druk: Drukarnia Abakus, ul. Perłowa 55, Oława

Redakcja zastrzega sobie prawo do skrótów i publikacji materiałów w dogodnym czasie. Materiałów niezamówionych nie zwracamy. Redakcja nie ponosi odpowiedzialności za treść zamieszczonych reklam.

SZANOWNI PAŃSTWO,

Trzymacie w rękach specjalne wydanie „Głosu Uczelni”, poświęcone ostatniej dekadzie Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. To syntetyczny bilans tego, co udało się nam zrealizować, przypomnienie tego, z czym zamykaliśmy 60-lecie swojego istnienia i na jakim etapie jesteśmy, świętując 70. urodziny. Odnosząc się jednak do tych jakże intensywnych 10 lat, nie mogę nie odwołać się do naszych początków. Wyższa Szkoła Rolnicza, powołana do istnienia w 1951 roku, wyprowadziła nas z Uniwersytetu Wrocławskiego. Tej decyzji towarzyszyły studenckie protesty, stłumione szybko, ale jednak będące wyrazem bardzo głębokiej świadomości różnicy, jaka dzieli szkołę zawodową od uniwersytetu, którego najważniejszą cechą jest akademickość.

Przez kolejne lata kolejne pokolenia profesorów, badaczy i studentów ciężko pracowały na to, byśmy wrócili do miejsca, z którego wyszliśmy. Najpierw Wyższa Szkoła Rolnicza została Akademią Rolniczą, a potem Uniwersytetem Przyrodniczym. To nie były tylko formalne zmiany nazwy. Szły za nimi konkretne decyzje, ale też zaangażowanie i ciężka praca. Dzisiaj nie jesteśmy już uniwersytetem przymiotnikowym, ale tematycznym – uczelnią, która ma najlepsze w kraju kierunki studiów, bo na tych kierunkach uczą naukowcy, rozpoznawani w swoich dziedzinach w środowisku europejskim.

Jak wszyscy we współczesnym świecie ścigamy się w rankingach. Ten wyścig dla nas ma czytelny kierunek: rankingi europejskie i światowe to miara naszej pozycji naukowej, rozpoznawalności naszych badaczy,

cytowalności ich prac, a polskie rankingi to informacja dla kandydata na studia, który dzięki nim wie, na których uczelniach dostanie wiedzę na najwyższym poziomie od najlepszych badaczy. W tych pierwszych już jesteśmy – od kilku lat w rankingu szanghajskim w obszarach tematycznych związanych z żywnością i weterynarią, w rankingu *Times Higher Education* i rankingu *Leiden*. W tych drugich dla środowiska akademickiego najważniejszy jest ranking „Perspektyw” – i tu możemy się chwalić najlepszymi w Polsce kierunkami związanymi z żywnością i żywieniem człowieka, świetną weterynarią, geodezją i kartografią, które zajęły miejsca drugie. Nasze zootechnika i biotechnologia są na trzeciej pozycji w kraju, architektura krajobrazu oraz kierunki rolnicze i leśne – na piątej, a biologia – na siódmej.

70 lat, jakie dzieli Wyższą Szkołę Rolniczą od Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, który znalazł się w grupie najlepszych polskich uczelni w konkursie na uczelnie badawcze, to nie tylko historia, zmiany, konsekwentny rozwój oparty na przemyślanej strategii. To też rozumienie tego, że bez nauki na najwyższym poziomie nie ma świetnej dydaktyki, ambitnych studentów, doktorantów, zdolnych młodych naukowców, którzy przejmą stery tej uczelni i będą ją wprowadzać w kolejne dziesięciolecia.

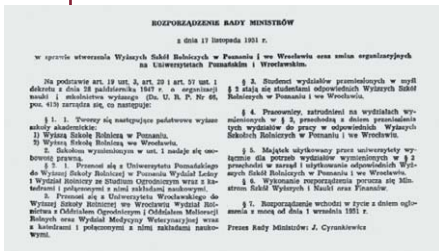
Nauka i dydaktyka są jak awers i rewers – tylko razem tworzą całość.

Profesor JAROSŁAW BOSY
Rektor Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu

UNIwersYTET PRZYRODnicZY W DATAch: 1945-2021

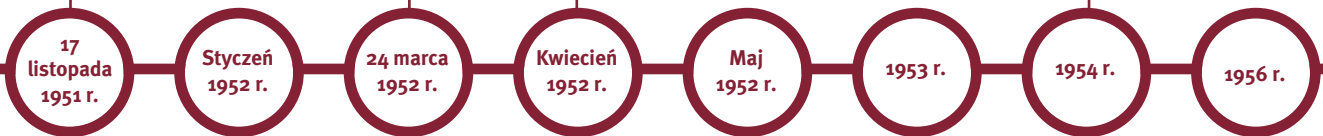

► Na mocy rozporządzenia Rady Ministrów powołana zostaje Wyższa Szkoła Rolnicza we Wrocławiu.

► Uroczyste otwarcie Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu.

► Z połączenia zbiorów bibliotek wydziałów: Rolniczego i Weterynarii powstaje biblioteka WSR.

► Na uczelni studiuje już 1900 studentów stacjonarnych. Zostają uruchomione studia zaoczne na wydziałach: Rolniczym i Zootechnicznym. Wydział Melioracji Wodnych mieści się w przystosowanym do celów naukowych budynku mieszkalnym, Wydział Rolniczy korzysta z pomieszczeń uniwersytetu, Wydział Zootechniczny nie ma siedziby, a kliniki Wydziału Weterynarii mieszczą się w pomieszczeniach przerobionych z dawnych stajni i garaży. Zostaje oddany do użytku nowy dom studencki przy ul. Górnickiego.

► 3 stycznia w Zakładzie Botaniki Rolniczej przy ul. Cybulskiego 30 odbywa się pierwsze posiedzenie Senatu uczelni pod przewodnictwem rektora prof. Stanisława Tołpy. Proroktorem ds. nauki zostaje prof. Bolesław Świętochowski, proroktorem ds. młodzieży – prof. Alfred Senze. Zostają utworzone 4 wydziały: Rolniczy, Weterynaryjny, Melioracji Rolnych i Zootechniczny.

► Powiększenie kadry naukowo-dydaktycznej – obok 36 samodzielnych pracowników naukowych wzrosła liczba pomocniczych: ze 159 do 185.

► W roku akademickim 1953/1954 na uczelni było 1769 studentów, w tym 446 kobiet. Powstaje Międzywydziałowe Studium Języków Obcych.

► 30 maja Senat WSR występuje do Ministerstwa Szkolnictwa Wyższego z wnioskiem o zmianę nazwy uczelni. W grudniu zostaje podjęta uchwała o przyjęciu nowej nazwy „Akademia Gospodarstwa Wiejskiego”, ale urzędnicy odpowiadają, że to przedwczesny krok. Na ogólną liczbę 647 osób zatrudnionych w 1958 r. samodzielnych pracowników naukowych jest 53. Zostają wprowadzone 5-letnie studia stacjonarne. Ruszają starania o budowę nowych budynków dla wydziałów: Zootechnicznego i Rolniczego, rektoratu oraz czterech klinik, magazynu pasz i kotłowni.

Pierwsze uroczystości akademickie nowo utworzonej Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu

► Udaje się zapobiec planowanej przez resort szkolnictwa wyższego likwidacji Wydziału Zootechnicznego, na który nie prowadzi się rekrutacji od 1958 do 1964. Pod koniec lat 50. na uczelni studiuje 1632, a w połowie następnego dziesięciolecia – 1534 studentów.

► Zostają oddane do użytku dwie kliniki dla katedr: Epizootologii i Chorób Wewnętrznych. Powstaje Ośrodek Rozwoju Postępu Technicznego w Rolnictwie, przekształcony w 1967 r. w Zakład Upowszechniania Postępu w Rolnictwie. Rusza Punkt Konsultacyjny w Toporowie w województwie zielonogórskim.

► Po wydarzeniach Marca '68 zostaje utworzone Międzywydziałowe Studium Nauk Politycznych, a szkolenie wojskowe obejmuje nie tylko studentów, ale też studentki.
► Ruszają trzyletnie studia doktoranckie na wydziałach: Rolniczym i Weterynaryjnym. Pierwszy nabór liczy 17 osób.

1959 r.

Lata 60.

1960 r.

1962 r.

1964 r.

1965 r.

1966 r.

1968 r.

1969 r.

► W połowie dekad na uczelni pracuje 930 osób, w tym 361 nauczycieli akademickich.

► Powstaje Instytut Biologii Stosowanej. Zostaje oddany nowy budynek kliniki położnictwa.

► Zostają ukończone budynki Instytutu Mechanizacji Rolnictwa.

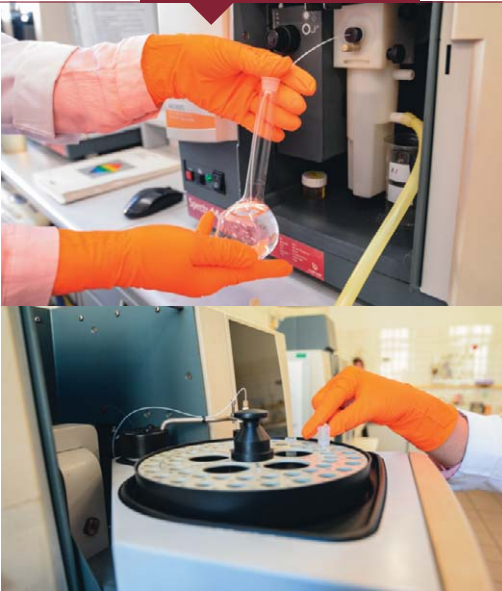
► Na uczelni wybuchają studenckie protesty. 14 marca o godz. 14 na wiecu w Sali VR zbiera się około 800 osób. Ocenia się, że łącznie w protestach uczestniczyło nawet 1500 studentów.

► Rusza Kurs Wiejskiego Gospodarstwa Domowego dla studentek, przemianowany później na obowiązkowe Studium Wiejskiego Gospodarstwa Domowego, istniejące do 1972 r., obejmujące zasady żywienia, organizację i ekonomikę gospodarstwa domowego, urządzenie domu mieszkalnego, zagadnienia kulturalno-oświatowe, higienę ogólną i sportową oraz estetykę i konserwację ubioru.

► W roku akademickim 1966/1967 liczba studentów przekracza 2 tysiące. Na uczelni prowadzone są na wszystkich wydziałach, z wyjątkiem weterynarii, studia dwustopniowe – 4-letnie inżynierskie i 5-letnie magisterskie. Powstaje Pracownia Pomocy Naukowo-Dydaktycznych.

DS „Arka”

► Na początku lat 70. zatrudnionych jest 445 nauczycieli akademickich. Liczba studentów sięga 3 tysięcy. Na przełomie lat 60./70. przy pl. Grunwaldzkim zostają oddane do użytku dwa budynki dla Wydziału Melioracji Wodnych i kilku katedr Wydziału Rolniczego. Liczba pracowników naukowych wzrasta z 445 w 1971 r. do 720 w 1979 r.

► Powstają pracownie Analiz Chromatologicznych i Spektralnych, Analizy Mikroelementów, Mikroskopii Elektronowej, Radiologicznej, Izotopowej oraz Ośrodek Obliczeniowy wyposażony w komputer ODRA 1204.

► Do użytku zostaje oddany pawilon dydaktyczny dla Instytutu Hodowli i Technologii Produkcji Zwierząt oraz budynki administracji. Rusza budowa Kliniki Chirurgii. AR otrzymuje nowy Dom Studencki „Arka” na 600 miejsc.

Lata 70.

28
września
1972 r.Październik
1973 r.

1975 r.

1976 r.

1977 r.

1978 r.

1979 r.

1980 r.

► Uczelnia zmienia nazwę z Wyższej Szkoły Rolniczej na Akademię Rolniczą we Wrocławiu. Ruszają cztery nowe specjalności: budownictwo rolnicze, ekonomika rolnictwa, pedagogika i technologia rolno-spożywcza.

► Na Wydziale Rolniczym utworzone zostają 3-letnie studia inżynierskie i 4-letnie magisterskie studia stacjonarno-zaoczne dla absolwentów techników rolniczych z przynajmniej pięcioletnim stażem w produkcji rolnej.

► Zostają przywrócone egzaminy wstępne i kursy przygotowawcze organizowane przez uczelnię.

► Powołane zostają 24 instytuty, w 15 z nich powstają 42 zakłady i 4 kliniki. Zostaje wprowadzony system jednolitych stacjonarnych studiów magisterskich trwających 4,5 roku, a na weterynarii – 5 lat. Rozpoczyna działalność Międzywydziałowe Studium Pedagogiczne.

► Oddział Technologii Żywności przy Wydziale Rolnictwa zostaje przekształcony w samodzielny wydział.

► Na uczelni zostają zarejestrowane NSZZ „Solidarność” i Niezależne Zrzeszenie Studentów.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 28 września 1972 roku

W SPRAWIE ZMIANY NAZWY WYŻSZEJ SZKOŁY ROLNICZEJ

Na podstawie art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31 i z 1972 r. Nr 16, poz. 114) zarządza się, co następuje:

§1.

Zmienia się nazwę Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu na Akademię Rolniczą we Wrocławiu.

§2.

Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki.

§3.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PREZES RADY MINISTRÓW

Piotr Jaroszewicz

Piotr Jaroszewicz

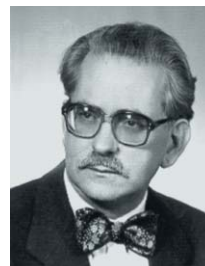

Jerzy Drozd

Dionizy Zięba

Jan Zwierzchowski

Bolesław Żuk

► Na AR zawiązuje się Komitet Strajkowy – wybucha protest w związku z wprowadzeniem stanu wojennego. Strajk trwa 57 godzin i zostaje zakończony 15 grudnia.

► Oficjalne wznowienie zajęć na uczelni, które ruszyły nieoficjalnie już 8 stycznia. Wielu członków Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” Akademii Rolniczej zostaje internowanych. Łącznie w okresie stanu wojennego aresztowano 26 pracowników i studentów uczelni.

► Wskutek weryfikacji kadry naukowej z powodów politycznych zostaje zwolnionych 48 pracowników. Zagrożony likwidacją jest Wydział Technologii Żywności. Stanowiska tracą m.in. internowani prodziekan Wydziału Rolniczego prof. Jerzy Drozd, dziekan Wydziału Weterynaryjnego prof. Jan Zwierzchowski i jego zastępca prof. Dionizy Zięba oraz prof. Bolesław Żuk, dziekan Wydziału Zootechnicznego.

► Instytuty i katedry zostają podzielone na specjalistyczne zakłady. Wydziały Weterynaryjny i Technologii Żywności rezygnują ze struktury instytutowej. Na uczelni studiuje 5148 studentów, w tym 4172 na studiach dziennych i 976 na zaocznych.

16 listopada 1981 r.

12/13 grudnia 1981 r.

25 stycznia 1982 r.

Wiosna 1982 r.

1987 r.

Lata 90.

24 maja 1991 r.

► Rusza modernizacja sal dydaktycznych.

► Senat przyjmuje nowy statut uczelni.

► W związku z brutalnym złamaniem przez siły bezpieczeństwa strajku w Wyższej Szkole Inżynierskiej w Radomiu studenci uczelni wyższych w całym kraju podejmują solidarnościową akcję protestacyjną. Na AR w gmachu głównym gromadzi się blisko 600 studentów. Liczbę popierających szacuje się na 700 osób. Strajkuje również DS „Labirynt”.

► Następuje unowocześnienie bazy naukowo-badawczej na uczelni i w zakładach doświadczalnych. Powstają nowe kierunki studiów i zamiejscowe ośrodki kształcenia w czterech województwach makroregionu. Utworzone zostaje stypendium naukowe im. Stanisława Tołpy przeznaczone dla młodych pracowników naukowych i studentów z krajów byłego ZSRR, powstają Fundacja na rzecz Edukacji i Doradztwa Rolniczego oraz Gospodarki Przestrzennej FUNDAR, Centrum Kształcenia Ustawicznego oraz Ośrodek Badań Dendrologicznych – Arboretum. Od połowy lat 90. rośnie liczba studentów – z 6 770 w 1996 do 10 174 osób w 2002 roku. Do użytku zostają oddane wivarium dla zwierząt doświadczalnych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, szklarnie doświadczalne, nowoczesne fermy krów mlecznych. Zostaje zakończona budowa obiektów dla Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt, nowej hali vegetacyjnej oraz nowych magazynów dla Biblioteki Głównej.

► Wznowienie studiów doktoranckich na wydziałach: Melioracji i Inżynierii Środowiska, Rolniczym i Zootechnicznym.

► Uczelnia zmienia nazwę z Akademii Rolniczej na Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu. Zatrudnia 1527 pracowników, z czego połowę stanowią nauczyciele akademicki, w tym ponad 200 profesorów i doktorów habilitowanych. Na 18 kierunkach studiów stacjonarnych i 14 niestacjonarnych oraz 32 studiach podyplomowych i specjalizacyjnych kształci się ponad 12 tys. studentów. UPWr wprowadza internetową rejestrację kandydatów na studia, jako jedna z pierwszych uczelni w środowisku wrocławskim wydaje studentom elektroniczne legitymacje studenckie.

► UPWr uzyskuje certyfikat ISO 9001: 2000 i znak QI, przyznany w kategorii QI ORDER – zarządzanie najwyższej jakości.

1994 r.

► Wznowienie studiów doktoranckich na wydziałach Medycyny Weterynaryjnej i Technologii Żywności.

1995 r.

► Otwarcie ośrodka sportowego.

1996 r.

► Wprowadzenie studiów w języku angielskim na weterynarii.

1999 r.

► Zmieniono nazwę Wydziału Technologii Żywności na Wydział Nauk o Żywności.

2000 r.

2002 r.

2005 r.

2006 r.

► Otwarcie krytej pływalni.

► W Centrum Kształcenia Ustawicznego (obecnie Centrum Edukacyjno-Rozwojowe na Pawłowicach) ruszają cykliczne Koncerty Pawłowickie.

► Otwarcie Centrum Naukowo-Dydaktycznego przy pl. Grunwaldzkim.

23 listopada 2006 r.

► Oddanie do użytku laboratorium technologii geodezyjnych dla Wydziału Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji, pracowni komputerowej dla Wydziału Biotechnologii i Nauk o Żywności.

► Powołanie Konwentu UPWr, złożonego z przedstawicieli nauki, samorządu, biznesu, ekspertów jako grona wspierającego uczelnię.

► Po raz pierwszy zostaje zorganizowany Koncert Noworoczny pod patronatem urzędującego rektora.
► Zostaje ustanowione święto uczelni – Dni Przyrodników, przypadające w maju.
► Z inicjatywy rektora UPWr zostaje podpisana Deklaracja pawłowicka, dokument wyrażający wolę integracji wrocławskich uczelni.

► Rusza cykliczne wydanie Święto Sera i Wina, podczas którego organizowane są specjalistyczne warsztaty, konkursy oraz jarmark lokalnych producentów.

► Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu zostaje po raz pierwszy odnotowany w rankingu szanghajskim – w obszarach *food science and technology* oraz weterynaria.
► W rankingu „Perspektyw” UPWr zdobywa 6. miejsce w kategorii Innowacyjność.
► Zarząd Województwa Dolnośląskiego podejmuje decyzję o dofinansowaniu kwotą 65 mln zł budowy Centrum Innowacyjnych Technologii na UPWr.

2008 r.

2009 r.

2010 r.

2011 r.

2013 r.

2015 r.

2016 r.

2017 r.

► Do użytku zostaje przekazane Centrum Bioinżynierii dla Instytutu Inżynierii Rolniczej oraz budynek dydaktyczno-naukowy z miejscami hotelowymi dla studentów na Swojcu.
► Rusza Uniwersytet Otwarty, obecnie noszący nazwę Otwartego Uniwersytetu Trzeciego Wieku.

► W Złotówku powstaje Ośrodek Leczenia i Rehabilitacji Dzikich Zwierząt.
► Otwarcie Centrum Nauk o Żywności i Żywieniu. Do użytku zostają oddane Ponadregionalne Centrum Kongresowe na Pawłowicach i Rolnicze Centrum Wiedzy i Kształcenia Praktycznego na Swojcu – finansowane z Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Dolnośląskiego.

► W rankingu „Perspektyw” wśród uczelni rolniczych UPWr zajmuje trzecie miejsce – za Szkołą Główną Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie i Uniwersytetem Przyrodniczym w Poznaniu.
► Otwarcie Centrum Geo-Info-Hydro.

► Wrocławska weterynaria w rankingu „Perspektyw” zajmuje 2. miejsce w kraju, zootechnika i kierunki o żywności i żywieniu – 4.
► Rusza projekt uczelni „Dolny Śląsk. Zielona Dolina Żywności i Zdrowia”.
► UPWr rozpoczyna starania o uzyskanie logo HR, czyli Europejskiej Karty Naukowca.

Dyrektorka Szkoły
Doktorskiej UPWr
prof. Agnieszka
Noszczyk-Nowak

- Po raz pierwszy UPWr organizuje Akademię Dobrego Piwa, konkurs dla piwowarów, browarów oraz studentów podyplomowych studiów z piwowarstwa, które uczelnia – jako pierwsza w Polsce – uruchamia w roku akademickim 2016/2017.
- UPWr otrzymuje Europejską Kartę Naukowca przyznaną przez Komisję Europejską.

- W życie wchodzi nowa ustawa o szkolnictwie wyższym. UPWr dąży w kierunku uczelni badawczej. Od 1 maja uczelnia ma pełne uprawnienia akademickie w siedmiu dyscyplinach z trzech dziedzin: nauk rolniczych, nauk ścisłych i przyrodniczych oraz inżynierii i technicznych. Zapada decyzja o starcie w konkursie Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza. Rusza nabór do Interdyscyplinarnej Międzynarodowej Szkoły Doktorskiej. Rektor powołuje przewodniczących pierwszych rad dyscyplin. Zostają powołane Wiodące Zespoły Badawcze.

Maj
2017 r.

20
czerwca
2017 r.

Grudzień
2018 r.

2019 r.

Styczeń
2019 r.

Kwiecień
2019 r.

30
października
2019 r.

- Program rozwoju „Dolny Śląsk. Zieleną Dolina Żywności i Zdrowia” zostaje przyjęty Uchwałą Nr 3945/V/17 Zarządu Województwa Dolnośląskiego.
- Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych przyznaje Wydziałowi Biotechnologii i Nauk o Żywności oraz Wydziałowi Medycyny Weterynaryjnej najwyższe oceny A+.

- Ostatnie posiedzenie Konwentu UPWr.

- Senat przyjmuje zakres zadań Rady Uczelni, nowego organu powoływanego na mocy nowej ustawy o szkolnictwie wyższym.

- Powołanie Rady Uczelni. Jej przewodniczącym zostaje Marek Woron, kanclerz dolnośląskiej łoży BCC.

- UPWr trafia do grona 20 najlepszych polskich uczelni wyróżnionych w konkursie Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza. Zajmuje 12. miejsce, co do 2025 r. daje gwarancję zwiększenia subwencji o 2% (czyli ok. 3,5 mln zł).

Przewodniczącym
Rady Uczelni
został Marek
Woron,
przewodniczący
dolnośląskiej
rady BCC

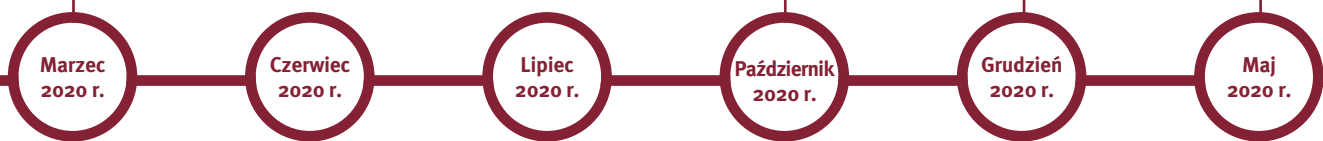
eua EUROPEAN UNIVERSITY ASSOCIATION

► W związku z pandemią koronawirusa zostaje ogłoszony pierwszy *lock-down*. Uczelnia przechodzi na zdalny tryb nauczania, który trwa początkowo do końca roku akademickiego, a później jest kolejno przedłużany wraz z kolejnymi falami wzrostu zachorowań.

► Nowy rok akademicki rusza w nowej rzeczywistości pandemicznej – wiele zajęć prowadzonych jest nadal w trybie on-line. Wszystko wskazuje na to, że tak będzie do końca roku akademickiego, a więc do czerwca 2021 roku.

► Powołanie Rady Uczelni na kadencję 2020/2023. Jej przewodniczącym ponownie zostaje wybrany Marek Woron.

► UPWr zostaje pełnoprawnym członkiem EUA – Europejskiego Stowarzyszenia Uniwersytetów.

► Rusza kolejna rekrutacja do Szkoły Doktorskiej UPWr. Zostają wybrane nowe rady dyscyplin.

► W rankingu „Perspektyw” UPWr zajmuje 25. miejsce wśród wszystkich uczelni w kraju i 2. wśród uczelni rolniczych. Zdobywa też 5. miejsce pod względem potencjału naukowego, a geodezja i kartografia oraz kierunki o żywieniu i żywności zostają uznane za najlepsze w kraju.
 ► Odbywa się pierwsza sesja egzaminacyjna prowadzona on-line.
 ► W rankingu opartym na bazie Web of Science UPWr zajmuje 347. miejsce na świecie i 8. w Polsce pod względem wpływu naukowego publikacji oraz odpowiednio 330. i 3. lokatę w zestawieniu uwzględniającym publikacje *gold open access*. Ranking prowadzony przez holenderski uniwersytet w Leiden jest jednym z największych i najważniejszych uczelnianych rankingów ogólnoświatowych.
 ► W rankingu szanghajskim UPWr w obszarze *food science and technology* znajduje się w dwusetce najlepszych uczelni świata, zajmując 187. miejsce. Wrocławska weterynaria zostaje sklasyfikowana na 271. pozycji. •

Time period, field, and region/country

Time period: 2016–2019
 Field: Life and earth sciences
 Region/country: Poland
 Min. publication output: 100

Indicators

Type of indicators: Collaboration
 Indicators: P, P(int collab), PP(int collab)
 Order by: P

University	P	P(int collab)	PP(int collab)
1 Warsaw Univ Life Sci	1353	452	33.4%
2 Adam Mickiewicz Univ Poznan	1278	576	45.0%
3 Poznań Univ Life Sci	1215	346	28.4%
4 Jagiellonian Univ	1211	544	44.9%
5 Univ Warmia & Mazury Olsztyn	1071	193	18.0%
6 Univ Agr Kraków	1058	275	26.0%
7 Univ Life Sci Lublin	943	123	13.1%
8 Univ Warsaw	921	447	48.5%
9 Wrocław Univ Environ & Life Sci	907	261	28.8%

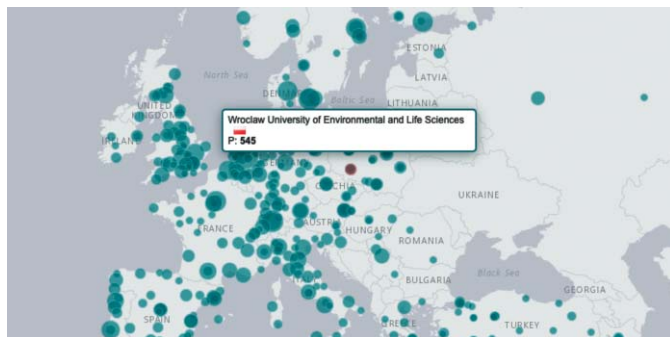
Time period, field, and region/country

Time period: 2016–2019
 Field: Life and earth sciences
 Region/country: Poland
 Min. publication output: 100

Indicators

Type of indicators: Open access
 Indicators: P, P(gold OA), PP(gold OA)
 Order by: P(gold OA)

University	P	P(gold OA)	PP(gold OA)
1 Warsaw Univ Life Sci	1353	441	32.6%
2 Poznań Univ Life Sci	1215	407	33.5%
3 Univ Life Sci Lublin	943	369	39.1%
4 Univ Warmia & Mazury Olsztyn	1071	334	31.2%
5 Wrocław Univ Environ & Life Sci	907	331	36.5%
6 Univ Agr Kraków	1058	319	30.1%
7 Adam Mickiewicz Univ Poznan	1278	264	20.7%

Ostatnie 10 lat Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu:

2011–2021

INWESTYCJE, REFORMA, OTWARCIE NA ŚWIAT

10 lat temu Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu świętował 60-lecie swojego istnienia m.in. wydaniem książki „Dzieje uczelni”. Od tego czasu UPWr może się pochwalić nie tylko inwestycjami infrastrukturalnymi, efektywnością systemu motywacyjnego czy międzynarodowymi certyfikatami na czele z Logo HR przyznawanym przez Komisję Europejską. To również zmiany strukturalne wynikające z reformy szkolnictwa wyższego, a przede wszystkim zakwalifikowanie się do elitarniej grupy biorącej udział w konkursie na najlepsze polskie uczelnie badawcze.

Siódmą dekadę istnienia i działalności Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu definiują dwa słowa: rozwój i zmiany. Ten pierwszy jest naturalną konsekwencją decyzji podejmowanych przez kolejnych rektorów, ale te drugie to efekt działań zarówno wewnętrznych, jak i tych będących rezultatem reformy szkolnictwa wyższego zapisanej w ustawie z 2018 roku, nazywanej potocznie Ustawą 2.0.

Czas kierowania uczelnią przez prof. ROMANA KOŁACZA to czas inwestycji, kierunku wyznaczonego przez jego poprzedników prof. MICHAŁA MAZURKIEWICZA i prof. TADEUSZA SZULCA. To du-

ży skok infrastrukturalny, remonty, zakupy specjalistycznego sprzętu, słowem zmiana oblicza Uniwersytetu Przyrodniczego, który oprócz wymiernych efektów wynikających m.in. z umiejętnego wykorzystywania zewnętrznych środków, konsekwentnie zmieniał też swój wizerunek: z uczelni już nie tylko kształcącej dobrych fachowców dla gospodarki do miejsca przyciągającego zdolnych naukowców.

Kadencja prof. TADEUSZA TRZISZKI to wykorzystanie dorobku poprzednika i sformułowanie nowego kierunku – otwarcie się Uniwersytetu Przyrodniczego i związanych z nim naukowców na

wyzwania globalne rozumiane nie tylko w kontekście lokalnym. W tym kontekście oczywista była decyzja o starcie UPWr w konkursie „Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza”, w którym międzynarodowe jury złożone z wybitnych naukowców z całego świata oceniało możliwości i potencjał badawczy. Ta kadencja przebiegała też pod znakiem konsekwentnego budowania relacji z otoczeniem zewnętrznym, przede wszystkim gospodarczym, jak i wdrażania zmian, jakie przyniosła reforma szkolnictwa wyższego.

I wreszcie kadencja nowego rektora prof. JAROSŁAWA BOSEGO, o której już

Podpisanie przez uczelnię deklaracji społecznej odpowiedzialności jest pewnym instytucjonalnym odzwierciedleniem postaw i poglądów jej pracowników i studentów

można powiedzieć, że niesie za sobą kolejną zmianę myślenia. Wiodące Zespoły Badawcze, Wiodące Zespoły Dydaktyczne, Międzynarodowa Szkoła Doktorska to struktury, których budowę rozpoczęto jeszcze za kadencji rektora Trziszki, ale które rozwijają się już pod kierunkiem nowego szefa.

O tej kontynuacji i twórczym rozwoju dokonania poprzedników świadczy też to, że każdy z wymienionych rektorów był wcześniej prorektorem, co dawało mu możliwość uczestniczenia w zarządzaniu tak skomplikowanym organizmem, jakim jest uczelnia wyższa, i związanym z nim procesem decyzyjnym.

STANDARDY, WYRÓŻNIENIA, OTOCZENIE ZEWNĘTRZNE

Wyróżnienie dla kierunku odnawialne źródła energii i gospodarka odpadami, studiów podyplomowych z technologii winiarstwa (2016 r.) oraz biotechnologii (2017 r.) w Ogólnopolskim Programie Akredytacyjnym „Studia z Przyszłością” Fundacji Rozwoju Szkolnictwa Wyższego, pozytywna ocena Europejskiego Stowarzyszenia Wydziałów Medycyny Weterynaryjnej (EAEVE) dla Wydziału Medycyny Weterynaryjnej UPWr (2016 r.), uzyskanie certyfikatu PN-EN ISO 9001: 2009 potwierdzającego najwyższe międzynarodowe standardy jakości zarządzania, certyfikat w I i II edycji konkursu „Uczelnia Liderów”, statuetka „Primus” w I edycji i nagroda specjalna „Aurea Praxis” w II edycji, Złote Godło w kategorii QI SERVICES – w konkursie „Najwyższa Jakość Quality International” czy rekomendacja do Dolnośląskiej Nagrody Jakości to tylko część uzyskanych przez uczelnię wyróżnień, potwierdzających przez środowisko zewnętrzne wdrożone standardy zarządzania. W tym obszarze kluczowe dla UPWr było jednak rozpoczęcie w 2016 roku starań o przyznanie i zdobycie w maju 2017 r. wyróżnienia logo Human Resources Excellence in

Research przyznawanego przez Komisję Europejską.

Logo mogą uzyskać instytucje stosujące zasady Europejskiej Karty Naukowca i Kodeksu Postępowania przy zatrudnianiu pracowników naukowych. Oba te dokumenty zostały uchwalone przez Komisję Europejską w 2005 roku i opisują prawa i obowiązki, jakim podlegają naukowcy, ale też uczelnie czy instytucje, które ich zatrudniają. Przyznanie logo daje wymierne korzyści: efektywniejsze pozyskiwanie grantów krajowych i europejskich, międzynarodową rozpoznawalność, wiarygodność oraz atrakcyjność, co jest szczególnie istotne na etapie budowania konsorcjów projektowych.

Kolejnym krokiem było podpisanie deklaracji Społecznej Odpowiedzialności Uczelni. Dwa lata wcześniej deklarację podpisały 23 uczelnie. We wrześniu 2019 roku podczas Kongresu Społecznej Odpowiedzialności Nauki w Krakowie dołączyło do niej 58 kolejnych, w tym Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu.

Deklaracja akcentuje szczególne miejsce środowiska akademickiego w szeroko rozumianym życiu społecznym. Dwanaście punktów dotyczy między innymi kształtowania społecznych i obywatelskich postaw przyszłych elit, upowszechniania idei równości, różnorodności i tolerancji, poszerzania programów nauczania o zagadnienia z zakresu etyki i społecznej odpowiedzialności biznesu, zrównoważonego rozwoju i innowacji społecznych. Dwanaście punktów deklaracji to 12 zasad dotyczących różnych aspektów funkcjonowania uczelni, działalności dydaktycznej, naukowej, organizacji wewnętrznej czy dialogu z interesariuszami. W ramach każdej z zasad sformu-

łowano oczekiwania wobec uczelni – sygnatariuszy do rozwijania danego obszaru funkcjonowania uczelni w duchu poszanowania środowiska i solidarności społecznej. Istotnym przejawem kodeksu dobrych praktyk, wpisującego się w ideę SOU i jej praktyczne oznaki, było powołanie rektorskiej Komisji ds. przeciwdziałania dyskryminacji i mobbingowi.

SPOŁECZNIE WRAŻLIWI

Podpisanie przez uczelnię deklaracji społecznej odpowiedzialności jest pewnym instytucjonalnym odzwierciedleniem postaw i poglądów jej pracowników i studentów. Czas między jubileuszem 60-lecia a obchodzonym w tym roku 70-leciem przyniósł wiele przykładów społecznego zaangażowania: pierwszy studencki, wspierany przez pracowników, Sztab Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy powstał i rozwija się właśnie na Uniwersytecie Przyrodniczym, a organizowany od 12 lat Koncert Noworoczny z aukcją dzieł sztuki pozwolił przekazać na rzecz chorych dzieci i ich rodzin przeszło 800 tysięcy złotych. Zaangażowanie i rosnąca świadomość wagi działań prospołecznych widoczna jest zarówno po stronie wykładowców akademickich, jak i studentów. W ciągu tych 10 lat nie tylko organizowano akcje pomocowe skierowane na konkretne osoby – studentów i pracowników, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji wynikającej najczęściej z choroby, ale też promowano dołączenie do banku dawców szpiku kostnego czy studencką akcją Pijafka, wspierającą honorowe krwiodawstwo.

Odrębną marką stało się Święto Sera i Wina – pokazujące zaangażowanie akademików w tworzenie efektywnych

Rektor prof. Roman Kołacz kierował Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu przez dwie kadencje – w latach 2008–2016. W latach 2002–2008 był prorektorem ds. współpracy z zagranicą i rozwoju uczelni

powiązań z podmiotami gospodarczymi i wspieranie tendencji sprzyjających podnoszeniu jakości życia w regionie. To nie tylko warsztaty dla serowarów i winiarzy, ale też promocja wartościowych produktów wśród mieszkańców. Podobną inicjatywą jest też Akademia Dobrego Piwa, w ramach której przyznawane są nagrody i wyróżnienia dla browarników – to efekt uruchomienia pierwszych w Polsce studiów podyplomowych z piwowarstwa. Gala Piwna jest uroczystym zwieńczeniem konkursu, który ma kilka celów: promocję lokalnych producentów, kształtowanie jakości, w której istotne są zarówno tradycja, jak i innowacyjne rozwiązania, ale też tworzenie katalogu dobrych praktyk – i tu istotna jest rola specjalistów z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

UPWr wprowadził do kalendarza wrocławskich wydarzeń także Dni Przyrodników – kilkudniowe wydarzenie, które integrując pracowników uczelni, jednocześnie otwiera ją na wrocławian. Święto, podczas którego osoby spoza uczelni mogą uczestniczyć w warsztatach, spotkaniach, wykładach, na których pracownicy UPWr dzielą się swoją specjalistyczną wiedzą, to nic innego, jak wypełnianie deklaracji Społecznej Odpowiedzialności Uczelni.

PO PIERWSZE NAUKA

Konsekwentny rozwój w obszarze nauki i badań naukowych zapoczątkowany został wprowadzeniem systemu motywacyjnego dla naukowców, nagradzającego tych, którzy wyróżniają się liczbą publikacji w wysoko punktowanych czasopiśmie, skutecznością w zdobywaniu grantów, liczbą cytowań. Efektem było uzyskanie przez konsorcjum Wrocławskie Centrum Biotechnologii statusu Krajowego Naukowego Ośrodka Wiodącego (KNOW) w dziedzinie nauk rolniczych. W skład centrum weszło osiem podmiotów, w tym trzy wydziały UPWr: Biologii i Hodowli Zwierząt, Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Żywności. Wzrosła liczba wyjazdów na staże naukowo-badawcze, uczestnictwo w konferencjach międzynarodowych i liczba

umów o współpracy międzynarodowej. Istotnym elementem tego procesu stała się też wymiana studencka i naukowa oraz wzrost liczby partnerów zagranicznych w badaniach. Przełomem okazała się jednak Ustawa 2.0, reformująca szkolnictwo wyższe w Polsce. Spowodowała ona wiele zmian prawnych, finansowych i organizacyjnych. Dla Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu kluczowa stała się decyzja o starcie w konkursie na najlepsze polskie uczelnie badawcze. Wybrano 10 uczelni badawczych, ale w sumie walczyło 20, a UPWr zajął 12. miejsce w tym elitarnym gronie jednostek akademickich.

Samo złożenie wniosku w konkursie „Inicjatywa Doskonałości – Uczelnia Badawcza” powiększyło subwencję uczelni (która zastąpiła dotychczasową dotację ministerialną) o 2 procent, czyli ok. 3 mln zł, przez 6 lat.

trycznych. Pod uwagę brano: liczbę publikacji i cytowań, Impact Factor, indeks Hirscha, liczbę patentów, środki pozyskane na projekty badawcze i badawczo-rozwojowe, środki zdobyte z wdrożeń i źródeł zewnętrznych, mobilność międzynarodową, doświadczenie w zarządzaniu grupą badawczą i kierowaniu zespołem projektowym oraz inne osiągnięcia, na przykład nagrody.

Wiodące Zespoły Badawcze zbudowane przez ich liderów zostały powołane w 2019 roku – na cztery lata, podczas których wszystkie przejdą proces ewaluacji. Działają w obrębie dyscyplin, poza strukturami instytutów, katedr i wydziałów. Ich celem jest rozwój wiodących dyscyplin UPWr z wykorzystaniem pieniędzy pozyskanych z zewnątrz. Członkowie WZB rozwijają dyscypliny w trzech kategoriach: poziom naukowy, mierzony liczbą publikacji i patentów na wynalazki

Strategia transformacji UPWr w uczelnię badawczą oparta została na trzech priorytetowych obszarach badawczych (POB): weterynarii, technologii i naukach o żywności oraz naukach o środowisku, obejmujących wszystkie wiodące dyscypliny naukowe uczelni

Strategia transformacji UPWr w uczelnię badawczą oparta została na trzech priorytetowych obszarach badawczych (POB): weterynarii, technologii i naukach o żywności oraz naukach o środowisku, obejmujących wszystkie wiodące dyscypliny naukowe uczelni.

Na potrzeby realizacji tej strategii i projektu „BioSciUniversity” powołano międzynarodową Radę Programową, w której skład weszli naukowcy UPWr i zagranicznych ośrodków współpracujących z uczelnią, reprezentujący wszystkie – wtedy jeszcze siedem – wiodących dyscyplin naukowych UPWr.

Rada zidentyfikowała kierunki badawcze, które są domeną UPWr, później pracowała nad wyłonieniem liderów Wiodących Zespołów Badawczych na podstawie m.in. danych bibliome-

będące wynikiem badań podstawowych i stosowanych, efekty finansowe badań naukowych i prac rozwojowych, czyli projekty obejmujące badania naukowe lub prace rozwojowe finansowane w trybie konkursowym przez instytucje zagraniczne lub organizacje międzynarodowe, a także przez NCN i NCBR; komercjalizacja wyników badań naukowych, prac rozwojowych lub *know-how* związanego z tymi wynikami oraz usługi badawcze świadczone na zlecenie podmiotów należących do systemu szkolnictwa wyższego i nauki; wpływ działalności naukowej na funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki.

Do 2019 roku Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu miał 10 uprawnień akademickich w 10 dyscyplinach, w tym jedno niepełne – w przypadku biologii

Profesor Tadeusz Trziszka
stery Uniwersytetu
Przyrodniczego objął
w roku 2016 i funkcję
rektora pełnił jedną
kadencję, do 2020 roku.
W latach 1996–2002 był
prorektorem ds. współpracy
z zagranicą i rozwoju
uczelni, a w 2012 został
prorektorem ds. nauki
i innowacji

uczelnia mogła nadawać tylko stopień doktora, w pozostałych również doktora habilitowanego. Od 1 maja 2019 roku UPWr ma pełne uprawnienia akademickie w siedmiu dyscyplinach z trzech dziedzin.

DZIEDZINA NAUK ROLNICZYCH:

- ▶ rolnictwo i ogrodnictwo
- ▶ technologia żywności i żywienia
- ▶ weterynaria
- ▶ zootechnika i rybactwo

DZIEDZINA NAUK ŚCISŁYCH I PRZYRODNICZYCH:

- ▶ nauki biologiczne

DZIEDZINA NAUK INŻYNIERYJNO-TECHNICZNYCH:

- ▶ inżynieria lądowa i transport
- ▶ inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka

Taki układ – siedem dyscyplin w trzech dziedzinach – pozwolił zachować UPWr status uniwersytetu. Wybrano je m.in. na podstawie oświadczeń naukowców o reprezentowanych przez nich dziedzinach i dyscyplinach, które składali w listopadzie 2018 roku. Podejmując decyzję o zredukowaniu uprawnień z 10 do siedmiu, zarząd uczelni brał pod uwagę również możliwość zapewnienia rozwoju każdej dyscypliny (a tym samym kadry) oraz kategorii dyscyplin, które zależą od ostatniej oceny parametrycznej wydziałów. Na pięć wydziałów UPWr dwa w ostatniej ocenie parametrycznej dostały kategorię A+, jeden – A, a kolejne dwa – B. Transformacja z kategorii wydziałów do kategorii dyscyplin dała uczelni trzy dyscypliny naukowe z kategorią A+, jedną A i trzy B. Taki rozkład kategorii zapewnił UPWr korzystną subwencję w latach 2020 i 2021. Nadrzędnym celem i największym wyzwaniem, jakie stoi przed uczelnią w najbliższych latach, jest utrzymanie kategorii A i A+ oraz podniesienie pozostałych do co najmniej B+ w procesie ewaluacji w 2022 r. Oceniane będą wtedy dyscypliny – również geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna, ósma dyscyplina powołana na UPWr w grudniu 2020 r. – i każdy pracownik je reprezentujący, a nie jak do tej pory wydziały.

Istotną zmianą jest też powołanie do życia Szkoły Doktorskiej UPWr, która od 2019 roku zastąpiła studia III stopnia. Uprawnienia do kształcenia doktorantów zostały powiązane z kategoriami naukowymi, a więc jednostkami z kategorią A+, A i B+, ale też z założenia kształcenie to ma mieć charakter interdyscyplinarny. Studia są bezpłatne, ale rekrutacja prowadzona jest w drodze konkursu.

SD to obok Wiodących Zespołów Badawczych drugi filar strategii transformacji UPWr w uczelnię badawczą. Studia w niej trwają 4 lata, każdy doktorant otrzymuje stypendium, a UPWr oferuje dodatkowo dedykowane doktorantom projekty finansowane ze źródeł zewnętrznych oraz wewnętrzny system wsparcia działalności naukowo-badawczej. Szkoła kształci w siedmiu dyscyplinach UPWr. Nowością jest też tzw. doktorat wdrożeniowy – koncepcja studiów opracowana z myślą o praktykach, których praca doktorska ma w efekcie doprowadzić do wdrożenia opracowanego w toku jej realizacji innowacyjnego rozwiązania technologicznego lub wynalazku.

Division zaczęły przyciągać kandydatów z krajów skandynawskich, ale też np. Stanów Zjednoczonych. Powstały też nowe kierunki studiów realizowanych wspólnie z uniwersytetami w Chinach i Hiszpanii, których absolwenci zyskują dyplomy dwóch uczelni.

W 2020 roku powołano do życia pięć Wiodących Zespołów Dydaktycznych, a kierujące nimi liderki mają doprowadzić do jakościowego przełomu w kształceniu studentów.

Zadaniem WZD jest interdyscyplinarna współpraca dydaktyczna, utrzymanie wysokiego poziomu dydaktycznego, umiędzynarodowienie studiów oraz rozwijanie współpracy dydaktycznej z uczelniami w Polsce i za granicą, pozyskiwanie środków zewnętrznych na działania o charakterze dydaktycznym i edukacyjnym. Mechanizm działania WZD jest taki sam, jak w przypadku zespołów badawczych: lider zespołu tworzy koncepcję, kreuje pomysł, zaprasza do współpracy innych, którym zależy na zmianie, a uczelnia zapewnia im organizacyjne wsparcie. Dobre pomysły i opracowane metody pracy mają pozwolić na zdobycie

Nauka to jeden z dwóch filarów uniwersytetu – ten drugi to dydaktyka. 10 ostatnich lat to skuteczne wprowadzanie nowych form i metod kształcenia. To także czas budowania nowoczesnej oferty dydaktycznej, również kierowanej do studentów zagranicznych

PO DRUGIE DYDAKTYKA

Nauka to jeden z dwóch filarów uniwersytetu – ten drugi to dydaktyka.

10 ostatnich lat to skuteczne wprowadzanie nowych form i metod kształcenia, np. na uczelni pracują już znaczące grupy nauczycieli stosujących Problem-Based Learning i tutoring akademicki.

To także czas budowania nowoczesnej oferty dydaktycznej, również tej kierowanej do studentów zagranicznych. Dzięki profesjonalizacji procesu rekrutacji na studiach przybyło cudzoziemców, a dynamicznie rozwijające się studia English

zewnętrznego finansowania na realizację tych pomysłów – działań dydaktycznych i edukacyjnych, innowacji. Zespoły dydaktyczne, tak jak badawcze, powołane zostały na 4 lata, a po dwóch latach przejdą ewaluację.

To niejedynie zmiany w obszarze dydaktyki, z którą wiąże się też rekrutacja i rozwiązania wdrażane z myślą o studentach. W obszarze rekrutacji wprowadzono nowe systemy rekrutacyjne: Dream Apply dla cudzoziemców (od 2016 r.) oraz do rekrutacji kandydatów z Polski IRK2 (od 2019 r.). Otwarto Biuro Obsługi Studenta w celu poprawy

Profesor Jarosław Bosa
wybory na rektora
wygrał w 2020 roku,
w kadencji 2016–2020
pełnił funkcję
prorektora ds. nauki
i współpracy
z zagranicą

obsługi studentów z niepełnosprawnością. W roku akademickim 2019/2020 we wszystkich domach studenckich wdrożono system USOS, obsługujący zakwaterowanie i rozliczanie w systemie finansowo-księgowym mieszkańców akademików, w tym również studentów innych uczelni.

RADA UCZELNI – ORGAN NADZORCZY

W maju 2019 roku na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu w oparciu o zapisy Ustawy 2.0 wszedł w życie nowy statut uczelni zarówno wprowadzający zmiany organizacyjne, strukturalne, jak i definiujący na nowo kluczowe obszary. Powołano Radę Uczelni, nowy organ w ustroju wszystkich uczelni publicznych w Polsce. Obok pracowników uczelni zasiadają w nim również osoby z zewnątrz. Jej szczegółowe zadania określają uczelnie w swoich statutach. Rada uczelni składa senatowi roczne sprawozdanie z działalności, a jej przewodniczący pełni funkcję pracodawcy w stosunku do rektora. W skład Rady Uczelni na UPWr weszło sześć osób powoływanych przez senat, z czego trzy osoby są spoza uczelni, oraz przewodniczący samorządu studenckiego. Przewodniczącym rady wybieranym przez senat może być tylko członek pochodzący spoza uczelni.

Kadencja rady trwa cztery lata, uchwały podejmowane są na posiedzeniach w obecności co najmniej połowy członków. Jej zadania to opiniowanie projektu strategii uczelni i projektu statutu, monitorowanie gospodarki finansowej uczelni, zarządzania uczelnią, wskazywanie kandydatów na rektora po zaopiniowaniu przez senat, występowanie z wnioskiem do ministra o ustalenie wynagrodzenia zasadniczego i dodatku funkcyjnego dla rektora, przyznawanie rektorowi dodatku zadaniowego, wydawanie zgody na dodatkowe zatrudnienie rektora, opiniowanie sprawozdania z realizacji strategii uczelni, wyrażanie zgody na dokonanie przez uczelnię czynności prawnej w zakresie rozporządzania składnikami aktywów środków trwałych oraz dokonanie przez uczelnię czynności prawnej w zakresie oddania tych składników

do korzystania innemu podmiotowi na okres przekraczający 180 dni, gdy wartość tych składników przekracza 2 mln zł, oraz uchwalanie i aktualizowanie programu naprawczego.

Ostatnie lata na UPWr to również nadzór nad stworzeniem dokumentów strategicznych, m.in. strategii rozwoju Uniwersytetu Przyrodniczego do roku 2030, opracowanie systemu oceny pracowników niebędących nauczycielami akademickimi, wdrożenie systemu elektronicznego do obsługi dydaktyki – USOS, doskonalenie sposobu raportowania danych studenckich do systemu POL-on, wdrożenie systemu Sylabus do zarządzania dokumentacją programów studiów. W ramach umowy z Instytutem Badań Edukacyjnych w Warszawie opracowano opisy syntetycznych charakterystyk kwalifikacji pełnych właściwych dla szkolnictwa wyższego – kierunków studiów prowadzonych w Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu w celu włączenia ich do Zintegrowanego Rejestru Kwalifikacji.

UNIwersYTET PRZYRODnicZY AD 2021

UPWr to dzisiaj pięć wydziałów, 32 katedry, 8 instytutów, w których zatrudnionych jest ponad 1660 pracowników, prawie 740 nauczycieli akademickich, ponad 270 profesorów i doktorów habilitowanych, oraz ponad 170 doktorantów. To trzy zamiejscowe stacje badawczo-dydaktyczne i jeden ośrodek badań. Na uczelni studiuje ponad 8 tysięcy studentów, z czego blisko 7 tysięcy w trybie stacjonarnym. Mają do wyboru 28 kierunków studiów. Na 22 kierunkach studiów podyplomowych jest ponad 900 słuchaczy, a rocznie mury uczelni opuszcza 2 tysiące absolwentów.

Studenci działają w 44 kołach naukowych, 10 klubach, organizacjach i grupach twórczych, w innowacyjnych pomysłach i poszukiwaniach pracy wspierają ich też Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości i Biuro Karier. Uczelnia przywiązuje wagę nie tylko do rozwoju intelektualnego studentów, ich przygotowania do kariery zawodowej, ale też kondycji i zdrowia fizycznego – stąd aż 20 form zaliczenia wychowania fizycznego, m.in. cross training, aqua aerobik, nordic walking, fitness, szachy. Na stypendia i zapomogi dla studentów Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu przeznaczył prawie 10 milionów złotych, ale wsparcie wyraża się też w ponad 700 miejscach w czterech domach studenckich.

W obszarze naukowo-dydaktycznym na UPWr jest 8 wiodących dyscyplin naukowych, 16 Wiodących Zespołów Badawczych, 5 Wiodących Zespołów Dydaktycznych. Realizowanych jest 90 projektów badawczych finansowanych przez Narodowe Centrum Nauki i Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, których łączna kwota wyniosła prawie 10 mln zł, 88 prac zleconych przez podmioty gospodarcze na kwotę ponad 3 mln zł oraz 17 międzynarodowych projektów badawczych na kwotę 11,4 mln zł (między innymi Horyzont 2020 i Interreg). Zrealizowano 13 projektów w ramach Europejskich Funduszy Strukturalnych na kwotę ponad 48,6 mln zł, 15 projektów na łączną sumę 7 205 506 zł oraz 142 umowy z uczelniami partnerskimi w ramach programu Erasmus+.

W roku 2020 liczba publikacji wyniosła 1241, w tym w czasopismach wyróżnionych przez JCR – 680. •

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu to dzisiaj pięć wydziałów, 32 katedry, 8 instytutów, w których zatrudnionych jest ponad 1660 pracowników, prawie 740 nauczycieli akademickich, ponad 270 profesorów i doktorów habilitowanych oraz 170 doktorantów

Uniwersytet
Przyrodniczy
we Wrocławiu co roku
„wypuszcza” na rynek
pracy ok. 2000
absolwentów

Za pozycjami w rankingach kryje się ciężka praca

WYŚCIG W KOSZULCE LIDERA

W ciągu 10 lat UPWr wszedł do rankingu szanghajskiego, został w Polsce najlepszą uczelnią rolniczą, a kierunki związane z żywnością i żywieniem człowieka ma najlepsze w kraju.

Naukowcy, szefowie katedr, instytutów, dydaktycy. Liderzy Wiodących Zespołów Badawczych i Wiodących Zespołów Dydaktycznych. To ich praca kształtuje dwa kluczowe aspekty działalności Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu – badania naukowe i kształcenie, które są ze sobą nierozdzielnie połączone, bo bez odpowiedniego poziomu tych pierwszych, trudno mówić o przekazywaniu studentów aktualnej wiedzy naukowej.

Jednym ze sposobów oceny efektywności są rankingi. Jak podkreśla rektor Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, w dużym uproszczeniu można je podzielić na dwa typy: dla kandydatów na studia i oceniające pozycję naukową uczelni na podstawie m.in. wysoko punktowanych publikacji, liczby cytowań itd. Te pierwsze, wewnętrzne, krajowe, są przede wszystkim informacją dla osób zastanawiających się nad wyborem studiów – najstarszy ranking

„Perspektyw” nie pozostawia wątpliwości, które kierunki są najlepsze. Wybór uczelni to wypadkowa wielu czynników, ale kolejne pozycje na liście są też komunikatem dla tych, których praca decyduje o tym, czy np. weterynaria lub kierunki o żywności i żywieniu na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu są najlepsze w kraju. Bo są.

RANKING FUNDACJI EDUKACYJNEJ „PERSPEKTYWY”

Istnieje od 2000 roku. To pierwszy ranking narodowy, który otrzymał certyfikat jakości „IREG Approved”, przyznany przez międzynarodową organizację IREG Observatory on Academic Ranking and Excellence, założoną przez grupę twórców i analityków

rankingów szkół wyższych z całego świata. To tak naprawdę cztery rankingi, wzajemnie się uzupełniające: Ranking Uczelni Akademickich obejmujący wszystkie (z wyjątkiem artystycznych) szkoły wyższe w kraju, posiadające co najmniej uprawnienia do nadawania stopnia naukowego doktora; Ranking Uczelni Niepublicznych obejmujący uczelnie kształcące na poziomie co najmniej magisterskim; Ranking Publicznych Uczelni Zawodowych oraz Ranking Kierunków Studiów.

Uczelnie w rankingu „Perspektyw” notowane są również według typów: osobno uniwersytety (tutaj rywalizacja o prymat rozgrywa się głównie między dwiema największymi uczelniami w Polsce, Uniwersytetem Jagiellońskim i Uniwersytetem

Warszawskim), uczelnie ekonomiczne, pedagogiczne, techniczne, rolnicze i akademie wychowania fizycznego. Ranking kierunków grupuje je następująco: humanistyczne, ścisłe, rolnicze, leśne i weterynaryjne, społeczne, przyrodnicze, medyczne i o zdrowiu, ekonomiczne, techniczne i teologiczne.

Kryteria oceny uczelni to prestiż (ocena poprzez kadre akademicką i pozycja w globalnych rankingach akademickich, w 2021 roku były to ARWU, THE, QS, USNews, Leiden, MosIUR, Financial Times oraz Webometrics), ekonomiczne losy absolwentów (na podstawie ogólnopolskiego badania Ekonomiczne Losy Absolwentów przeprowadzanego przez MNiSW z wykorzystaniem danych ZUS), innowacyjność (patenty i prawa ochronne w Polsce oraz za granicą), potencjał naukowy (ocena parametryczna, nasylenie kadry osobami o najwyższych kwalifikacjach, uprawnienia habilitacyjne oraz doktorskie), efektywność naukowa (efektywność pozyskiwania zewnętrznych środków finansowych na badania, rozwój kadry własnej, nadane stopnie naukowe, publikacje, cytowania, FWCI (Field-Weighted Citation Impact), wprowadzony w 2020 roku FWVI (Field-Weighted View Impact), Top 10 (Publications in Top 10 Journal Percentiles), warunki kształcenia (dostępność kadr wysokokwalifikowanych, akredytacje), umiędzynarodowienie (programy studiów w językach obcych, studiujący w językach obcych, studenci cudzoziemcy, ICI (Collaboration Impact), nauczyciele akademicki z zagranicy, wymiana studencka (wyjazdy i przyjazdy), wielokulturowość środowiska studenckiego.

Kiedy przedstawiano pierwszy ranking „Perspektyw” w roku 2000, w Polsce działało 310 uczelni, studiowało w nich ponad 1,5 miliona osób (dokładnie 1.584.804), w tym zaledwie 6563 cudzoziemców. Od lat 90. XX wieku liczba studentów rosła, osiągając apogeum w latach 2005–2009, dochodząc do blisko dwóch milionów. Od tego czasu spada, co jest konsekwencją niżu demograficznego – w roku akademickim 2019/2020 i kolejnym wynosiła około 1,2 miliona.

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu w rankingu „Perspektyw” notowany jest od początku, w ciągu ostatnich 10 lat konsekwentnie poprawiał też swoją pozycję. Jeszcze w 2011 w klasyfikacji ogólnej zajmował 33. miejsce (w 2007 – 39.) na 50, ale w 2021 zajął już 23. w skali kraju i po raz pierwszy w historii rankingu według typów uczelni zdobył 1. miejsce w gronie uczelni rolniczych. To historyczny sukces, będący efektem pracy całej społeczności. Te 10 lat to też ogromny skok w innych przyjętych kryteriach – Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu pod względem potencjału naukowego w 2021 zajął 7. miejsce – w ciągu siedmiu lat, od 2014, to skok aż o 18 pozycji! Aż o 25 oczek wzrosła też pozycja UPWr w efektywności naukowej. W 2014 roku uczelnia zajmowała 35. miejsce w kraju, w 2021 już 10. W najnowszym rankingu „Perspektyw” UPWr może się też pochwalić najlepszymi kierunkami w kraju. Po raz kolejny swoją pozycję potwierdziły nauki o żywności i żywieniu człowieka – od kilku lat w ścisłej polskiej czołówce, w 2021 roku zajęły pierwsze miejsce na podium. Weterynaria oraz geodezja i kartografia zdobyły drugie miejsce w kraju, zootechnika i biotechnologia – trzecie, architektura krajobrazu oraz kierunki rolnicze i leśne – piąte, a biologia – siódme.

GLOBAL RANKING OF ACADEMIC SUBJECTS (GRAS)

Ostatnie dziesięciolecie Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu to również wejście do rankingów światowych, w tym do tego najbardziej znanego – Akademickiego Rankingu Uniwersytetów Świata, potocznie nazywanego rankingiem szanghajskim, prowadzonego i opracowywanego przez Institute of Higher Education przy Uniwersytecie Jiao Tong w Szanghaju. Ranking ocenia kadre naukową i studentów w zakresie nagród zdobytych w znaczących kon-

kursach naukowych oraz publikacji w renomowanych czasopismach naukowych i liczby cytowań. Oprócz ogólnej klasyfikacji uczelni, tworzone jest także zestawienie szkół wyższych prowadzących konkretne kierunki i pod tym kątem ocenianych – to Global Ranking of Academic Subjects (GRAS).

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu został w nim odnotowany po raz pierwszy w 2017 roku – w obszarze *food science and technology* zajął 255. miejsce wśród 300 najwyżżej ocenianych uczelni na świecie. Rok później było to już miejsce 186., po raz pierwszy też odnotowano wtedy wrocławską weterynarię – na pozycji 190. Cztery lata od debiutu w GRAS *food science and technology* UPWr odnotowano już w pierwszej dwusetce na świecie, na 174. miejscu. Z polskich uczelni lepsza była tylko Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (155. miejsce). W tej dyscyplinie UPWr zdobył wyróżniające na tle polskich uczelni noty we wskaźnikach CNCI (Category Normalised Citation Impact) oraz IC (International Collaboration). Pierwszy odnosi się do cytawalności publikacji pracowników, drugi oznacza poziom współpracy międzynarodowej w danej dziedzinie. Wrocławska weterynaria tym razem zajęła 287. miejsce – w porównaniu z innymi polskimi uczelniami uzyskując dobre noty we wskaźnikach Q1 oraz TOP, które dotyczą liczby oraz jakości prowadzonych badań.

CWTS LEIDEN RANKING

To jeden z najważniejszych rankingów uczelni akademickich opracowywany przez holenderski uniwersytet w Leiden. Jego metodologia opiera się w całości na wskaźnikach bibliometrycznych (baza Web of Science) z uwzględnieniem podziału na dyscypliny naukowe. To nauki biomedyczne i o zdrowiu, przyrodnicze i o ziemi, matematyczne i informatyczne, fizyczne i inżynierskie oraz społeczne i humanistyczne. Od 2019 roku ranking ten uwzględnia cztery wskaźniki: wpływ naukowy, współpracę, otwarty dostęp do publikacji i płeć autorów. Z roku na rok zwiększa się liczba uniwersytetów w zestawieniu – w 2020 przeanalizowano publikacje 1176

Karolina Tkacz i Igor Turkiewicz – doktoranci prorektor ds. nauki prof. Anety Wojdyło to zdobywcy Diamentowych Grantów na realizację projektów badawczych

uniwersytetów z całego świata (lata 2015–2018), rok później było to już 1225 uczelni, w tym 31 z Polski.

W ostatnim notowaniu tego rankingu w 2021 roku UPWr zajął 331. miejsce na świecie i 8. w Polsce pod względem liczby publikacji w dziedzinie *Life and earth science*, poprawiając tym samym pozycję światową (rok wcześniej było to 347. miejsce) oraz utrzymując krajową w stosunku do roku poprzedniego. Warto zaznaczyć, że w zestawieniu zostały wzięte pod uwagę uczelnie z minimum 100 publikacjami w danej dyscyplinie.

We wskaźniku liczby publikacji wśród 10 procent najczęściej cytowanych w danej dziedzinie Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu zajął 450. miejsce na świecie, 5. w Polsce i 3. wśród polskich uczelni rolniczych.

Udział procentowy tych publikacji w wszystkich publikacjach pracowników UPWr w dziedzinie nauk przyrodniczych i o ziemi przełożył się na 5. miejsce w Polsce i pozycję najlepszej uczelni rolniczej w kraju w tej kategorii.

Bardzo duży skok widać też w kategorii publikacji w otwartym dostępie, zwłaszcza Open Access i Gold Open Access (publikacje w wiarygodnych czasopiśmie w całości w otwartym dostępie). W ciągu roku UPWr we wskaźniku GOA zdobył czołowe pozycje

wśród polskich uczelni rolniczych. W kategorii *All sciences* – 23. na świecie (+17 miejsc), 2. w Polsce, 1. wśród polskich uczelni rolniczych; *Biomedical and health sciences* – 35. świecie (+42 miejsca), 3. w Polsce, 2. wśród polskich uczelni rolniczych, *Life and earth sciences* – 49. na świecie (+37 miejsc), 5. w Polsce i 1. wśród polskich uczelni rolniczych; *Physical sciences and engineering* – 4. na świecie (+16 miejsc), 1. w Polsce i wśród polskich uczelni rolniczych.

Przyrodniczy we Wrocławiu notowany jest w rankingach THE (Times Higher Education World University Rankings), czy też EduRank – 720. miejsce w Europie na 2794 odnotowane uczelnie. •

68 nominowanych PROFESOROWIE DEKADY 2011–2021

W pierwszym roku istnienia na uczelni pracowało 36 samodzielnych pracowników, w 2011 roku 42 profesorów tytularnych, a w ciągu ostatnich 10 lat tytuł profesora zyskało 68 osób. Przedstawiamy ich sylwetki.

KATARZYNA ADAMCZEWSKA-SOWIŃSKA – profesor nauk rolniczych, agronom. Specjalizuje się w zagadnieniach z zakresu ogrodnictwa, w tym warzywnictwa. Związana z Katedrą Ogrodnictwa.

MIROŚLAW ANIOŁ – inżynier, profesor nauk biologicznych, pracuje w Katedrze Chemii. „Łączę biotechnologię z chemią organiczną. Nowoczesna biochemia stosuje mechanizmy reakcji do objaśniania tworzenia się związków w organizmach. Są to te same mechanizmy co w chemii organicznej, te same pojęcia, lecz układy biologiczne są bardziej rozbudowane i skomplikowane”.

JACEK BANIA – profesor nauk weterynaryjnych, biolog, specjalizuje się w enzymologii, dziale biochemii zajmującym się enzymami, ich strukturą, właściwościami, mechanizmami działania, przebiegiem katalizowanych przez nie reakcji. Członek Rady Doskonałości Naukowej pierwszej kadencji, kierownik Katedry Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Konsumenta, lider WZB Weterynaryjne nauki podstawowe, przedkliniczne i higieniczne (WET-PPH).

roślin, wiceprzewodnicząca wrocławskiego oddziału Polskiego Towarzystwa Nauk Ogrodniczych i członkini zarządu PTNO, współautorka podręcznika „Podstawy ogrodnictwa”.

ANDRZEJ BIAŁOWIEC – profesor nauk inżynierjno-technicznych, specjalista z zakresu inżynierii środowiska w obszarze gospodarki odpadami, w szczególności biologicznego przetwarzania odpadów. Kierownik Katedry Biogospodarki Stosowanej, Wiodącego Zespołu Badawczego Waloryzacji odpadów i biomasy (WBVG).

„Zajmuję się opracowaniem technologii, badam, jakie parametry zastosować, i optymalizuję daną technologię. Muszę coś wiedzieć o procesach, znać ich mechanizm, ale często traktuję cały układ jako tzw. black box. Steruję procesem, więc można powiedzieć, że jestem technologiem”.

JERZY BIENIEK – profesor nauk rolniczych, specjalizuje się w odnawialnych źródłach energii, gospodarce odpadami, budowie i eksploatacji maszyn rolniczych. Pracuje w Instytucie Inżynierii Rolniczej. Jest przewodniczącym Stowarzyszenia Absolwentów Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu (od początku jego istnienia).

ANITA BIESIADA – profesor nauk rolniczych, w latach 2016–2020 prodziekan ds. kierunków ogrodnictwo i biotechnologia stosowana

ADAM BOGACZ – profesor nauk rolniczych, gleboznawca, związany z Instytutem Nauk o Glebie i Ochrony Środowiska.

„Teoretyczne wiadomości można znaleźć w książkach, opracowaniach internetowych, czy zobaczyć na filmach. Mamy do dyspozycji naprawdę dużą bazę wiedzy, ale praktyczne sprawdzenie naszych wiadomości jest wtedy, gdy wychodzimy w teren i spojrzymy do odkrywki. Pracy umysłowej często towarzyszy praca fizyczna. Bez praktyki terenowej nie jesteśmy w stanie rozpoznawać gleb”.

JAROSŁAW BYSTRON – profesor nauk weterynaryjnych, związany z Katedrą Higieny Żywności i Ochrony Zdrowia Konsumenta, członek WZB Weterynaryjne nauki podstawowe, przedkliniczne i higieniczne (WET-PPH).

„Biologia molekularna wciągnęła mnie całkowicie. To żmudna praca, pipetowanie kilkudziesięciu próbek wymaga czasu, dokładności, ale za to efekt bywa spektakularny”.

ANDRZEJ BORKOWSKI – profesor nauk technicznych, był dyrektorem Instytutu Geodezji i Geoinformatyki, członkiem Senatu UPWr, Międzynarodowej Asocjacji Geodezji i Komitetu Geodezji Polskiej Akademii Nauk, członkiem korespondentem Niemieckiej Komisji Geodezji przy Bawarskiej Akademii Nauk. Zmarł 13 marca 2021 roku.

JAROSŁAW BOSY – profesor nauk technicznych, w kadencji 2020–2024 rektor UPWr, wcześniej prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą, kierownik Stacji Permanentnych Obserwacji GPS/GLONASS „WROC”. Inicjator powstania Szkoły Doktorskiej UPWr. Specjalizuje się w geodezji satelitarnej i geodezyjnych systemach informatycznych. Członek Międzynarodowej Asocjacji Geodezji, Amerykańskiej Unii Geofizycznej i Komitetu Geodezji PAN.

ANNA CHEŁMOŃSKA-SOYTA – profesor nauk weterynaryjnych, w kadencji 2016–2020 prorektor ds. innowacji i współpracy z gospodarką, 2020–2024 ds. współpracy z zagranicą. Od 2003 r. w Instytucie Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN kieruje Laboratorium Immunologii Rozrodu. Członkini Wydziału II Nauk Biologicznych i Rolniczych; Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN.

„Bycie naukowcem to dla mnie nieustanna potrzeba podglądania świata i przewidywania zjawisk, mechanizmów, procesów, które na ten świat się składają. A potem potrzeba sprawdzenia, czy to przewidywanie było słuszne”.

WOJCIECH DOBICKI – profesor nauk rolniczych, hydrobiolog, pracuje w Zakładzie Limnologii i Rybactwa w Instytucie Hodowli Zwierząt.

„Akwarystyka to choroba wieku dziecięcego, u większości szybko przechodzi, ale niektórym zostaje jako schorzenie przewlekłe. U mnie została. W moim pierwszym akwarium miałem rośliny i ślimaki. Pasjonowało mnie, jak ślimak się rozmnaża, jak składa jajeczka, jak szybko z tego są małe ślimaczki. W Katedrze zresztą mamy zajęcia z akwarystyki i jest pracownia akwarystyczna, która jest naszym poligonem doświadczalnym”.

MONIKA BRONKOWSKA – profesor nauk rolniczych, specjalistka z zakresu żywienia człowieka, bezpiecznej żywności i żywienia, jakości żywności i żywienia, dietoterapii.

HENRYK BUJAK – profesor nauk rolniczych, dyrektor Instytutu Hodowli i Aklimatyzacji Roślin – Państwowego Instytutu Badawczego w Radzikowie, od 2021 roku dyrektor Centralnego Ośrodka Badania Odmian Roślin Uprawnych.

„Każda nowa odmiana wnosi postęp biologiczny, dzięki któremu odnotowujemy stały progres nie tylko w zakresie wielkości plonu, ale też i jego jakości, lepszemu dostosowaniu do zmieniających się stale warunków środowiskowych, zwiększonej tolerancji na niekorzystne warunki pogodowe, takie jak susza, mrozy czy inne, ale również większej odporności na agrofagi, czyli choroby i szkodniki roślin”.

ADAM FIGIEL – profesor nauk rolniczych, pracuje w Instytucie Inżynierii Rolniczej, członek WZB Żywność funkcjonalna pochodzenia roślinnego (Plants4 FOOD).

„Chcemy wzmacniać ideę badań według zasady „od widelc do widelca”, by mieć kontrolę

nad czynnikami, które warunkują produkcję surowca. Bo on musi być bogaty w składniki bioaktywne. Naszym zadaniem jest, by podczas procesów przetwórczych zachować te składniki, a nawet zwiększyć potencjał bioaktywny surowca tak, by ostatecznie produkt był prozdrowotny”.

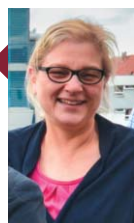

ANDRZEJ GAWĘŁ – profesor nauk weterynaryjnych, związany z Katedrą Epizootologii z Kliniką Ptaków i Zwierząt Egzotycznych, członek WZB Weterynaryjne nauki podstawowe, przedkliniczne i higieniczne (WET-PPH). Specjalizuje się w kokcydiozie drobiu, chorobach pasożytniczych drobiu oraz zagadnieniach immunoprofilaktyki i leczenia chorób drobiu.

„Uczeni powinni pomagać rozwiązywać problemy ludzi. W tej dziedzinie jako duży sukces podałbym opracowanie koncepcji profilaktyki bierniej wirusowej choroby gąsiami znanej pod nazwą »choroba Derzsy'ego«. Koncepcja polega na wykorzystaniu surowicy gęsi ozdrowieńców w zapobieganiu tej chorobie. Była to odpowiedź na problem hodowców gęsi – choroba pojawiła się nagle i siała spustoszenie w stadach. Dzięki szybkiej reakcji udało się uratować życie wielu ptakom”.

EWA HUSZCZA – profesor nauk biologicznych, związana z Katedrą Chemii. O współpracy międzynarodowej i udziale w europejskich projektach mówi tak:

„Nasze doświadczenie w pracy na pograniczu biologii i chemii, w szczególności nad enzymatycznym i chemicznym »dekorowaniem« flawonoidów w kierunku podwyższania ich potencjału biologicznego, przyczyniło się do włączenia naszego zespołu jako partnera naukowego projektu”.

MACIEJ JANECEK – profesor nauk weterynaryjnych, kierownik Katedry Biostruktury i Fizjologii Zwierząt, specjalizuje się w anatomii ssaków i paleobiologii, członek WZB Choroby zwierząt – badania translacyjne (AnimalTrans).

„Nie będę oryginalny, zawsze bardzo lubiłem zwierzęta. Mam w domu dwa koty, dwa psy i królika. Poza tym rzeczywiście jesteśmy trochę weterynaryjnym klanem – brat mojej babci, profesor Józef Utziąg, był lekarzem medycyny weterynaryjnej, tato też jest i naturalną koleją losu ja również wybrałem ten zawód. I lubię go. Lubię leczyć zwierzęta, jestem praktykującym lekarzem, a nie tylko badaczem starożytnych szczątków”.

GRZEGORZ JANIK – inżynier, profesor nauk technologiczno-inżynierskich, związany z Katedrą Kształtowania i Ochrony Środowiska.

„Człowiek stara się zrozumieć otaczającą go przyrodę. W dobie antropocenu tego zrozumienia potrzebujemy również po to, by racjonalnie korzystać z zasobów, które są niezbędne dla naszego funkcjonowania”.

ANDRZEJ JARMOLUK – profesor nauk rolniczych, specjalista z zakresu technologii żywności i żywienia, związany z Katedrą Rozwoju Funkcjonalnych Produktów Żywnościowych.

„To dystrybucja żywności jest problemem. Istnieją rejony świata, gdzie panująca bieda doprowadza częstokroć do śmierci głodowej ludzi, oraz miejsca, gdzie otyłość powodowana nadmiarem spożywanych pokarmów jest problemem zdrowotnym społeczeństwa”.

CEZARY KABAŁA – profesor nauk rolniczych, dyrektor Instytutu Nauk o Glebie i Ochrony Środowiska, kierownik WZB Rolnictwo-Środowisko-Zasoby naturalne (AgrEn).

Jest członkiem rad naukowych dwóch górskich parków narodowych (Karkonoskiego PN i PN Górnicy) oraz wiceprzewodniczącym Polskiego Towarzystwa Gleboznawczego, w którym jednocześnie pełni funkcję kierownika Komisji Genezy, Klasyfikacji i Kartografii Gleb. Jego – jak sam mówi – nieprofesjonalnym hobby jest więc geologia, a przede wszystkim ornitologia. I historia.

JAROSŁAW KASZUBKIEWICZ – profesor nauk rolniczych, agronom, związany z Zakładem Fizyki i Gospodarki Wodnej Gleb w Instytucie Nauk o Glebie i Ochrony Środowiska, współpracuje z przemysłem m.in. nad skonstruowaniem aparatu do analizy składu granulometrycznego zintegrowanego z systemem zmieniania próbek. Członek Komitetu Agrofizyki na V Wydziale Nauk Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych Polskiej Akademii Nauk.

JOANNA KAWA-RYGIELSKA – profesor nauk rolniczych, kierownik Katedry Technologii Fermentacji i Zbóż, członkini WZB Biokataliza i aktywność biologiczna (Bio-Activ), pomysłodawczyni i organizatorka podyplomowych studiów z technologii piwowarstwa.

„Zawsze lubiłam chemię i biologię. Szukałam więc kierunku, który by nie tylko wykorzystywał moje zainteresowania, ale przede wszystkim łączył te elementy i dawał szansę wykorzystania ich praktycznie. Nie chciałam wybierać pomiędzy biologią czy chemią. Wybrałam więc technologię żywności, a po studiach można powiedzieć, że los pokierował mnie na fermentację”.

ZDZISŁAW KIEŁBOWICZ – profesor nauk weterynaryjnych, kierownik Katedry i Kliniki Chirurgii.

„Każdy chirurg powinien być odważny, umieć wziąć na siebie pewien margines – oczywiście w granicach rozsądku – ryzyka. Musi też mieć w sobie pokorę. Po wielu latach praktyki mogę powiedzieć, że nie mam tremy przedoperacyjnej. Za to denerwować zaczynam się wtedy, kiedy skończę skomplikowany zabieg i pacjent wchodzi w okres rekonwalescencji”.

AGNIESZKA KITA – profesor nauk rolniczych, pracuje w Katedrze Technologii Rolnej i Przechowalnictwa, w 2014 r. najmłodszy profesor na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu, od 2016 r. prezes Polskiego Towarzystwa Technologów Żywności (PTTŻ). Prowadzi badania z zakresu tłuszczów smażalniczych, skupia się szczególnie na estrach glicydowych, substancjach niepożądanych w żywności, ale występujących w tłuszczach rafinowanych. Przewodnicząca Rady dyscypliny Technologia żywności i żywienia na UPWr, kierownik WZB Żywność i zdrowie (Food & Health).

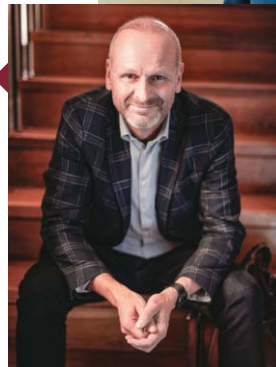

ARTUR KOWALCZYK – profesor nauk rolniczych, dyrektor Instytutu Hodowli Zwierząt, specjalista z zakresu zootechniki i rybactwa, członek dwóch Wiodących Zespołów Badawczych: Zootechnika przyszłości (ASc4Future) oraz Drobiarstwo – od pola do stołu (DroPOWER).

MARCIN KOZAK – profesor nauk rolniczych, agronom, związany z Instytutem Agroekologii i Produkcji Roślinnej, przewodniczący Rady dyscypliny Rolnictwo i ogrodnictwo na UPWr. Specjalista z zakresu uprawy roślin strączkowych i przemysłowych. Prowadzi wykłady i szkolenia dotyczące uprawy roślin polowych dla rolników i przemysłu przetwórczego. Jego hobby to motocykle i ratownictwo drogowe.

DAMIAN KNECHT – profesor nauk rolniczych, specjalista z zakresu hodowli trzody chlewnej, związany z Katedrą Hodowli Trzody Chlewnej i Koni, członek WZB Zootechnika przyszłości (ASc4Future), prorektor ds. studenckich w kadencji 2020–2024.

„Przyjaźnię się ze świnia i uważam, że najwyższy czas zacząć bronić jej dość zszarganego wizerunku. Istnieje sporo stereotypów, negatywnych mitów, a ich konsekwencją jest duża niewiedza o tym, jaka rzeczywistość jest świnia i jaka jest jej rola”.

BERNARD KONTNY – profesor nauk technicznych, kartograf i geodeta, specjalizujący się w geodezji inżynierskiej, pomiarach deformacji, geodezji satelitarnej oraz geodynamice. W latach 2005–2012 prodziekan ds. kierunku geodezja i kartografa, a od 2012 roku dziekan Wydziału Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji. Członek Polskiej Akademii Nauk – Komitetu Geodezji, w tym Sekcji Geodynamiki Ziemi, Sieci Geodezyjnych i Geodezji Inżynierskiej, Komisji Geodezji Satelitarnej Komitetu Badań Kosmicznych PAN oraz Komisji Neotektoniki Komitetu Badań Czwartorzędu PAN.

ROLAND KOZDROWSKI – profesor nauk weterynaryjnych, pracuje w Katedrze Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich.

„W moich rodzinnych stronach, w województwie lubuskim, w okolicach wsi,

skąd pochodzę, w 1992 roku było około 1000 sztuk bydła. Kiedy kończyłem studia, nie było już nic. Padały PGR-y, prywatni właściciele, którzy kupowali ziemię, nie byli zainteresowani hodowlą. Kiedy więc dostałem propozycję zrobienia doktoratu, pomyślałem, że przez cztery lata coś się może zmienić i przedłużę sobie młodość. A tymczasem połąknałem bakcyła i dzisiaj nie wyobrażam sobie życia i pracy bez nauki”.

EDYTA KOSTRZEWA-SUSŁOW – profesor nauk ścisłych i przyrodniczych, biotechnolog związana z Katedrą Chemii, przewodnicząca Rady dyscypliny Nauki biologiczne na UPWr, członkini WZB Biokataliza i aktywność biologiczna (BioActiv).

KRZYSZTOF KUBIAK – profesor nauk weterynaryjnych, prodziekan Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w latach 2008–2012 i dziekan w latach 2012–2020, doktor *honoris causa* Lwowskiego Narodowego Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii im.

Stefana Grzyckiego, specjalista z zakresu endoskopii.

„Na starcie, w latach 90. byliśmy jedynym ośrodkiem w kraju, który taką diagnostykę prowadził. Dzisiaj kieruję fantastycznym, czteroosobowym zespołem, który wykonuje te badania. Wydaliśmy podręcznik »Badania endoskopowe u psów i kotów«, inne ośrodki idą w nasze ślady i to jest wielki powód do dumy”.

MARIAN KUCZAJ – profesor nauk rolniczych, pracuje w Instytucie Hodowli Zwierząt. Jest specjalistą w zakresie hodowli bydła i produkcji mleka. Współorganizator okręgowych i krajowych edycji Olimpiad Wiedzy i Umiejętności Rolniczych. Jak mówi, wysiłek wyprzedza sukces, dlatego w życiu zawodowym i osobistym zawsze wymaga więcej od siebie niż od innych.

CEZARY MITRUS – profesor nauk biologicznych, pracuje w Zakładzie Ekologii Kręgowców i Paleontologii w Instytucie Biologii Środowiskowej, jego zainteresowania koncentrują się głównie wokół ekologii behawioralnej.

„Nazwa sugeruje, że jest połączeniem ekologii i nauk o zachowaniu zwierząt.

Obejmuje jednak szersze obszary badań związanych np. ze strategiami życiowymi zwierząt, czynnikami wpływającymi na sukces rozrodczy, systemami kojarzeniowymi, wpływem wieku i doświadczenia osobnika na różne aspekty życia, czy też z wędrówkami. To jedna z najszybciej rozwijających się specjalności wśród nauk biologicznych”.

ROBERT KUPCZYŃSKI – profesor nauk rolniczych, zootechnik, kierownik Katedry Higieny Środowiska i Dobrostanu Zwierząt, członek WZB Zootechnika przyszłości (ASc4Future).

„Naukowcy powinni dążyć do zasady zastępowania zwierząt wyższymi niższymi, ale też rezygnowania z badań, które nie mają uzasadnienia albo co do których wiemy, że ktoś już je zrobił i wystarczą nam te wyniki sprzed lat do stawiania odpowiednich wniosków. W moim postępowaniu hotuję tym zasadom”.

JAKUB NICPOŃ – profesor nauk weterynaryjnych, chirurg, pracuje w Katedrze i Klinice Chirurgii Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

KRZYSZTOF MARYCZ – profesor nauk weterynaryjnych, kierownik Katedry Biologii Eksperymentalnej na UPWr, WZB Marycz Lab (Reg-Med-Lab) oraz Laboratorium Medycyny Regeneracyjnej Collegium Medicum UKSW w Warszawie. Profesor wizytujący w Stanford Medical School (USA), University of California, DAVIS (UC DAVIS) oraz Justus Liebig Universität w Gießen (GER). W 2020 r. powołany przez Ministra Zdrowia do Rady Naukowej Narodowego Instytutu Leków.

ARTUR NIEDŹWIEDŹ – profesor nauk weterynaryjnych, specjalizuje się w chorobach wewnętrznych koni, a w szczególności chorobach układu oddechowego. Redaktor naczelny pisma „Weterynaria w terenie”.

„Podstawową cechą naukowca powinna być umiejętność krytycznej analizy. Od początku badania aż do końca, czyli

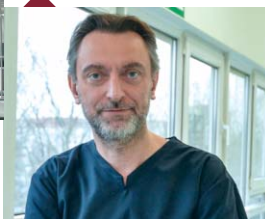
publikacji wyników. Każdemu planowanemu badaniu na początku towarzyszy hurraoptymizm, ale łatwo może on nas sprowadzić na manowce. A chodzi o to, żeby wyniki były wiarygodne, niezależnie od tego, jakie przyjęliśmy założenia”.

JOANNA MAKOL – profesor nauk biologicznych, pracuje w Zakładzie Systematyki i Ekologii Bezkręgowców w Instytucie Biologii Środowiskowej, zastępczyni przewodniczącego Rady Naukowej Muzeum i Instytutu Zoologii Polskiej Akademii Nauk, członkini Rady Uczelni UPWr.

WOJCIECH NIŻAŃSKI – profesor nauk weterynaryjnych, kierownik Katedry Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich, wyróżniony statuetką Złotego Chirona, członek zarządu Towarzystwa Biologii Rozrodu i Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu na II Wydziale Nauk Biologicznych i Rolniczych PAN, jeden z 30 kreatywnych wrocławian w roku 2019. Jeden z inicjatorów stworzenia arki zamrożonych zarodków i gamet ginących gatunków zwierząt – Bio Ark. Twórca Wrocławskiego Banku Nasienia Zwierząt Domych i Dzikich – projektu unikatowego na światową

ARKADIUSZ MIĄŻEK – profesor nauk rolniczych, kierownik Laboratorium Immunologii Nowotworów Instytutu Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN we Wrocławiu, dyrektor Centrum Inżynierii Genetycznej UPWr, kierownik Katedry Biochemii i Biologii Molekularnej, członek WZB Weterynaryjne nauki podstawowe, przedkliniczne i higieniczne (WET-PPH).

„Niewiele wiemy o genach. Jesteśmy niepokorni, bo mamy coraz doskonalsze narzędzia, żeby wprowadzać modyfikacje genetyczne. Uważamy, że wiemy, co robimy, bo znamy kod genetyczny. Wiemy, gdzie gen się zaczyna, być może gdzie się kończy i uważamy, że jeżeli coś tam zmienimy, to będzie tak jak chcemy. A tymczasem wcale tak być nie musi”.

skalę. Promotor powołania sieci podobnych instytucji w całej Europie. Przewodniczący Rady dyscypliny Weterynaria na UPWr, kierownik WZB Innowacyjna diagnostyka i terapia weterynaryjna (Inno-WET).

AGNIESZKA NOSZCZYK-NOWAK – profesor nauk weterynaryjnych, tutor, dyrektorka Szkoły Doktorskiej UPWr, kierownik WZB Choroby zwierząt – badania translacyjne (AnimalTrans), kardiolog.

„Moim studentom przede wszystkim staram się przekazać, że podstawą jest dobre badanie kliniczne – metody dodatkowe to technika. Jeżeli nie będziemy dobrymi lekarzami, nie będziemy otwarci na pacjenta i nie będziemy u podstaw pracować z pacjentem i właścicielem, to niestety, ale te wszystkie dodatkowe „zabawki” jak USG czy EKG niewiele nam dadzą. Tak naprawdę poruszamy się po omacku, a technologia jest tylko pomocą”.

MARCIN NOWAK – profesor nauk weterynaryjnych, kierownik Katedry Patologii, członek WZB Choroby zwierząt – badania translacyjne (AnimalTrans).

„Na biurku mam sterty szkiełek z wycinkami do badania. I każde z tych 10 tysięcy szkiełek może przedstawiać coś innego. Za każdym z tych szkiełek kryje się chore zwierzę i jakiś problem. A ja mam nadzieję, że rozpoznanie, które daję, może na przykład uspokoić, że nowotwór był niezłośliwy, usunięty z marginesem zdrowej tkanki, więc nic złego nie powinno się dziać”.

TERESA OLEJNICZAK – biotechnolog, profesor nauk biologicznych, pracuje w Katedrze Chemii, członkini WZB Biokataliza i aktywność biologiczna (BioActiv).

„Biotransformacje to nasza przyszłość. Tak będziemy produkować leki, składniki żywności, kosmetyki. Obecnie szansą na rozwój biotransformacji jest rynek produktów spożywczych i farmaceutycznych nieustannie poszukujący nowych, najchętniej naturalnych związków o wysokim potencjale biologicznym”.

JANUSZ ORDA – profesor nauk rolniczych. Był członkiem rektorskich komisji: ds. lokalowych – dwie kadencje; ds. inwestycji i remontów – trzy kadencje, oraz ds. zakupu aparatury naukowej. Jest specjalistą w dziedzinie fizjologii żywienia i żywienia zwierząt.

URSZULA PASŁAWSKA – profesor nauk weterynaryjnych, związana z Katedrą Chorób Wewnętrznych z Kliniką Koni, Psów i Kotów.

ANNA PEKSA – profesor nauk rolniczych, specjalizuje się w innowacjach w żywności, pracuje w Katedrze Technologii Rolnej i Przechowalnictwa, członkini WZB Żywność i zdrowie (Food & Health).

ELŻBIETA PŁĄSKOWSKA – profesor nauk rolniczych, kierownik Katedry Ochrony Roślin, członkini WZB Żywność i zdrowie (Food & Health), autorka założeń i projektu Centrum Diagnostyki Chorób Roślin, o którym mówi:

„We współpracy z gospodarką zajmujemy się pozyskiwaniem projektów badawczych związanych np. z innowacyjnymi nawozami, środkami ochrony roślin, biopreparatami czy środkami do odkażania powierzchni i narzędzi”.

KRZYSZTOF PULIKOWSKI – profesor nauk rolniczych, przewodniczący Rady dyscypliny Inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka na UPWr, członek Komitetu Nauk Agronomicznych Polskiej Akademii Nauk, był prodziekanem na Wydziale Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji. Członek Zespołu Nauk Biologicznych, o Ziemi, Rolniczych, Leśnych i Weterynaryjnych Polskiej Komisji Akredytacyjnej, o której to pracy mówił tak:

„PKA ma dążyć przede wszystkim do poprawy jakości kształcenia. To ogromna satysfakcja, kiedy po jakimś czasie sprawdzamy tę samą jednostkę i okazuje się, że wszystko jest już uporządkowane tak, jak być powinno”.

BEATA RASZKA – profesor nauk rolniczych, liderka Wiodącego Zespołu Dydaktycznego, pracuje w Zakładzie Planowania i Kształtowania Przestrzeni w Instytucie Gospodarki Przestrzennej, specjalistka w zakresie kształtowania krajobrazu, ochrony środowiska, planowania przestrzennego, prodziekan ds. kierunków studiów architektura krajobrazu oraz Landscape Architecture (studia polsko-chińskie) na Wydziale Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji.

MAŁGORZATA ROBAK – profesor nauk rolniczych, pracuje w Katedrze Biotechnologii i Mikrobiologii Żywności.

KRZYSZTOF RYPUŁA – profesor nauk weterynaryjnych. Kierownik Katedry Epizootologii z Kliniką Ptaków i Zwierząt Egzotycznych, członek WZB Weterynaryjne nauki podstawowe, przedkliniczne i higieniczne (WET-PPH). Specjalista z zakresu epizootologii i administracji weterynaryjnej, chorób świń i biegły sądowy z zakresu weterynarii.

ANITA RYWIŃSKA – profesor nauk rolniczych, pracuje w Katedrze Biotechnologii i Mikrobiologii, członkini WZB Biotechnologia dla życia i przemysłu (Bio-Tech@Life).

„Bardzo lubię ten moment, kiedy mam już zebranych dużo wyników i zaczynam je szeregować w tabelach, które są szykowane do publikacji. I wtedy wszystko układa się w całość – to jest największa satysfakcja. Często kiedy jestem zadowolona, głaszczę bioreaktor, że jest fajnie, że idzie dobrze. To jest ogromna satysfakcja, jak badania idą i jak są wyniki”.

ANNA RZĄSA – profesor nauk weterynaryjnych, pracuje w Katedrze Immunologii, Patofizjologii i Prewencji Weterynaryjnej, bada m.in. innowacyjne produkty dla weterynarii oraz hodowców i producentów trzody chlewnej.

KRZYSZTOF SOŚNICA – profesor nauk ścisłych i przyrodniczych, specjalizuje się w geodezji satelitarnej, prowadzi badania nad integracją laserowych pomiarów odległości do satelitów i obserwacji GNSS, doskonaleniem metod wyznaczania globalnych parametrów geodezyjnych na podstawie danych multi-GNSS i SLR oraz wyznaczaniem orbit sztucznych satelitów Ziemi z najwyższą dokładnością. Przewodniczący Rady dyscypliny Inżynieria lądowa i transport na UPWr, pracuje w Instytucie Geodezji i Geoinformatyki. Współautor koncepcji misji satelitarnej Velocite przygotowanej pod patronatem Europejskiej Agencji Kosmicznej i planu polskiej misji na Marsa. Członek Zespołu obserwacji i badania Ziemi technikami geodezyjnymi (SpaceOS).

JÓZEF SOWIŃSKI – profesor nauk rolniczych, pracuje w Instytucie Agroekologii i Produkcji Roślinnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Jego zainteresowania naukowe ukierunkowane są na uprawę roślin paszowych oraz wykorzystanie biomasy do celów energetycznych. Zaangażowany w badania prowadzone w zespołach interdyscyplinarnych. W kadencji 2016–2020 prorektor ds. studenckich i edukacji.

„Niektórzy mówią, że młodzi ludzie są coraz bardziej roszczeniowi. Ja powiedziałbym raczej, że bardziej świadomi. Wiedzą, po co przychodzą na studia i czego oczekują. Jeśli nauczyciel nie jest w stanie sprostać wymaganiom, może spotkać się z krytyką. Musimy więc uczyć się większej elastyczności i podążania za trendami i zmianami, które następują”.

ADAM SZEWCZUK – profesor nauk rolniczych, specjalista z zakresu ogrodnictwa, były dziekan Wydziału Przyrodniczo-Technologicznego, prorektor w kadencji 2016–2020 ds. rozwoju uczelni, w kadencji 2020–2024 – ds. organizacji i rozwoju uczelni. Nie lubi zaskoczeń. I odkładania różnych spraw na później. Pracę, również tę w zespole, lubi planować, uważnie rozdzielając zadania. Każdy ma

przecież inne predyspozycje, inne umiejętności, a w drużynie wszyscy grają do jednej bramki, więc to, co cenne, trzeba umieć odpowiednio wykorzystać.

SZYMON SZEWRĄŃSKI – profesor nauk rolniczych, kierownik Instytutu Gospodarki Przemysłowej, przewodniczący Rady dyscypliny Geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna.

„Swoim studentom mówię, że wybrali trudny zawód, bo oprócz rozumienia kwestii przestrzenno-geograficznych, trzeba być trochę socjologiem, nieźle rozumieć mechanizmy ekonomiczne, swobodnie poruszać się po meandrach życia politycznego. Jak widać, jest to dziedzina wiedzy, która wymaga erudycji i otwartego podejścia. Jeśli ktoś się zajmuje zrównoważonym rozwojem, to naprawdę musi sporo wiedzieć o środowisku, społeczeństwie i gospodarce. Kluczem do tego zawodu jest więc interdyscyplinarność”.

WIESŁAW SZULCZEWSKI – profesor nauk rolniczych, matematyk, współautor programu do analizy technicznej rynku giełdowego akcji o nazwie ATech, pracuje w Katedrze Zastosowań Matematyki.

„Postrzegany do tej pory w środowisku przyrodników jako »matematyk«, wprowadzałem, wspólnie z częścią koleżanek i kolegów z katedry, nowoczesne metody modelowania matematycznego w środowisku. I co szczególnie dla mnie ważne, działania te były często prekursorskie”.

ANTONI SZUMNY – profesor nauk rolniczych w dyscyplinie technologia żywności i żywienia, członek Rady Uczelni, Rady ds. Rolnictwa i Obszarów Wiejskich przy Prezydencie RP oraz Zespołu waloryzacji odpadów i biomasy (WBVG).

„Roślina nigdy nie jest fabryką chemiczną, gdzie od sztampy produkuje się określone substancje. I wciąż wielką zagadką pozostaje, dlaczego one to robią – mam na myśli tę »produkcję« substancji aktywnych, czyli metabolitów”.

JOANNA SZYDA – profesor nauk rolniczych, wiceprzewodnicząca Rady dyscypliny Zootechnika i rybactwo na UPWr, członkini WZB Zootechnika przyszłości (ASc4Future), pracuje w Katedrze Genetyki. W swoich badaniach łączy genetykę, analizę statystyczną i matematykę.

„Nasza wiedza sięga coraz głębiej, ale to oznacza, że potrzebujemy też narzędzi, które pozwolą nam zdobywane dane grupować, analizować i wyciągać z nich wnioski. Tymi narzędziami są statystyka matematyczna właśnie i informatyka, bo trudno sobie wyobrazić współczesne badania genetyczne, przy coraz większej precyzji, bez oprogramowania pozwalającego uzyskiwane dane analizować”.

ANETA WOJDYŁO – profesor nauk rolniczych, związana z Katedrą Technologii Owoców, Warzyw i Nutraceutyków Roślinnych, kierownik WZB Żywność funkcjonalna pochodzenia roślinnego (Plants4FOOD). W kadencji 2020–2024 prorektor ds. nauki.

„W technologicznym wyścigu kluczowy pozostaje człowiek, bo to on stawia hipotezy, rozwiązuje problemy, które wymagają zbadania, i szuka odpowiedzi. Aparatura to tylko narzędzie. To jak zostanie wykorzystana, zależy już od kreatywności naukowców, niemniej jednak należy postawić kolejne pytanie – o transfer wiedzy. Istotą badań jest przenoszenie odkryć dokonywanych w laboratoriach do przemysłu, szeroko rozumianej produkcji. Możemy tu mówić o użytecznym znaczeniu naszej, naukowców, pracy, ale przecież taki jest jej cel”.

BOŻENA TAŃSKA-HUS – profesor nauk ekonomicznych, pracuje w Katedrze Ekonomii Stosowanej. Zajmuje się m.in. organizacją pracy w rolnictwie i przekształceniami własnościowymi w tym sektorze gospodarki.

KAROL WOLSKI – profesor nauk rolniczych, kierownik Katedry Łąkarstwa i Kształtowania Terenów Zieleni w Instytucie Agroekologii i Produkcji Rolinnej.

JOANNA WYKA – profesor nauk rolniczych, pracuje w Katedrze Żywności Człowieka.

„Jestem pewna, że za 5–10 lat każdy z nas będzie miał spersonifikowaną dietę ułożoną zgodnie z jego własnym kodem genetycznym. To jest przyszłość. Ale potrzeba jeszcze wielu badań, a do tego czasu stosowanie się do zasad piramidy żywienia daje nam wszystkim najlepsze zdrowotne korzyści”.

MIROSŁAW WIATKOWSKI – profesor nauk inżyneryjno-technicznych, specjalista z zakresu inżynierii środowiska, pracuje w Instytucie Inżynierii Środowiska.

„Badam wpływ zbiorników wodnych, stopni wodnych, elektrowni wodnych na różne elementy środowiska. Czyli jako inżynier wskazuję na mocne, jak i słabe strony oddziaływania takich budowli na środowisko. W ten sposób zbliżamy się do tworzenia wytycznych rozwiązań technicznych, które będą mogły je uwzględnić. Na wynikach badań na zbiornikach wstępnych bazują inżynierowie, którzy takie obiekty lokalizują w cofce projektowanych i budowanych zbiorników wodnych. Przyroda może być dla inżyniera cennym źródłem wiedzy, ale przyrodnik też powinien znać technikę i technologię”.

ANDRZEJ ZACHWIEJA – profesor nauk rolniczych, zootechnik, specjalizujący się w hodowli bydła, odporności cieląt w okresie postnatalnym, produkcji mleka i mięsa, uwarunkowaniu zmienności składu mleka i siary krów. Związany z Instytutem Hodowli Zwierząt. Były dziekan Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt w latach 2012–2016,

członek Zarządu Sekcji Chowy i Hodowli Bydła Polskiego Towarzystwa Zootechnicznego i Rady Redakcyjnej czasopisma „Wyzkum Skotu” (Cattle Research) w Czechach.

ANDRZEJ ŻYROMSKI – profesor nauk rolniczych, zajmuje się kształtowaniem zasobów wodnych gleby pod wpływem czynników meteorologicznych, związany z Katedrą Kształtowania i Ochrony Środowiska. •

Doktorzy *honoris causa*

ONI MIELI WPŁYW NA ROZWÓJ NASZEJ UCZELNI!

UNIwersYTET PRZYRODNICZY WE WROCLAWIU DOKTORZY HONORIS CAUSA

STANISŁAW BAC	MANFRED KIRCHGESSNER	RUDOLF MICHAŁEK
ARKADIUSZ MUSIEROWICZ	ECKEHARD DEEGEN	WACŁAW LESZCZYŃSKI
ANDRZEJ KLISIECKI	MIECZYŚLAW PAŁASIŃSKI	HENRYK GÓRECKI
ALEKSANDER MAKSIMOW	MANFRED OLBERTZ	YONA CHEN
ANTONI BANT	RYSZARD BADURA	JOSEF DVOŘÁK
TADEUSZ RUEBENBAUER	HANS GEORG LIEBICH	PIOTR JAN KOWALIK
ANTAL ACS	WŁODZIMIERZ BARAN	WŁODZIMIERZ BEDNARSKI
WITOLD NIEWIADOMSKI	KARD. HENRYK GULBINOWICZ	WALTER BAUMGARTNER
STANISŁAW TOŁPA	JOSEF LEIBETSEDER	WOJCIECH WITKIEWICZ
KAZIMIERZ BORATYŃSKI	STANISŁAW PRZESTALSKI	JAN GAWECKI
STEFAN ALEXANDROWICZ	ANTONI GUCWIŃSKI	JERZY WOŹNICKI
MATTHAEUS STÖBER	CZESŁAW SOMOROWSKI	WŁODZIMIERZ GRAJEK
ROGER ALFRED MORSE	BOGDAN ŁAZARKIEWICZ	ANDRZEJ MAZUR
WILHELM NEUMANN	HELENA OBERMAN	ZYGMUNT PEJSAK
KAZIMIERZ GAWECKI	HENRYK JASIOROWSKI	FRANCISZEK ADAMICKI
WERNER LEIDL	TEOFIL MAZUR	ZYGMUNT LITWIŃCZUK
HANS WERNER PARTENSCKY	GÜNTER VERHEUGEN	ANDRZEJ GRZYWACZ
KLAUS ULRICH HEYLAND	ZOFIA JASIŃSKA	BOGUSŁAW BUSZEWSKI
JANUSZ HAMAN	ANDREAS STOLLE	WOLFGANG KELLER
ZYGMUNT HRYNCEWICZ	TOMASZ BRANDYK	JÖRG HARTUNG
TADEUSZ GARBULIŃSKI	ANTONI POLANOWSKI	TOMASZ JANOWSKI
MARIAN TRUSZCZYŃSKI	TADEUSZ SZULC	
WINCENTY PEZACKI	CZESŁAWA LIPECKA	
ADAM SRCZYŃSKI	JERZY FABISZEWSKI	
PIOTR PROCHAL	TADEUSZ LUTY	

Tytuł doktora *honoris causa* to najwyższe wyróżnienie w świecie akademickim nadawane w dowód uznania za zasługi w dziedzinie nauki, kultury i życia społecznego. Do tej pory senat Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu honorowym doktoratem wyróżnił 71 osób.

Tradycja nadawania tytułu doktora *honoris causa* jest długa. Już w latach 20. XX wieku wyróżnienie to przyznawał Uniwersytet Warszawski (w 1921 roku otrzymał je marszałek JÓZEF PIŁSUDSKI). Na naszej uczelni pojawiło się na początku lat 60. ubiegłego wieku, gdy rektorem był profesor ALFRED SENZE.

HONOROWE POCZĄTKI

Jako pierwszy ten zaszczytny tytuł otrzymał w 1962 roku profesor STANISŁAW BAC z ówczesnej Wyższej

DOKTORZY HONORIS CAUSA
PROFESOROWIE UNIwersYTETU PRZYRODNICZEGO
WE WROCLAWIU
WYRÓŻNIENI PRZEZ INNE UCZELNIE

BOLESŁAW ŚWIĘTOCHOWSKI

-OLSZTYN 1963, WARSZAWA 1966

JAN TOMASZEWSKI

-OLSZTYN 1965

KAZIMIERZ BORATYŃSKI

-POZNAŃ 1969

JÓZEF DZIEŻYC

-LUBLIN 1973

KAZIMIERZ SZCZUDŁOWSKI

-LUBLIN 1979

MAREK URBAN

-DEBRECZYN 1981 OLSZTYN 1988

ZYGMUNT RUSZCZYC

-POZNAŃ 1990

ZYGMUNT HRYNCEWICZ

-POZNAŃ 1991

JERZY JUSZCZAK

-ROSTOCK 1991, BRNO 1989

RYSZARD BADURA

-WROCLAW 2000, MONACHIUM 2010

STANISŁAW KOSTRZEWA

-KRAKÓW 2005

DOROTA JAMROZ

-LUBLIN 2006, POZNAŃ 2007

JÓZEF NICPOŃ

-LWÓW 2008

TADEUSZ SZULC

-LUBLIN 2008, WROCLAW 2009

-KRAKÓW 2011

WACŁAW LESZCZYŃSKI

-KRAKÓW 2009

ZYGMUNT MARKOWSKI

-LWÓW 1931

MICHAŁ MAZURKIEWICZ

-LWÓW 2012

ROMAN KOŁACZ

-LWÓW 2015, KIJÓW 2015

-BIELGOROD 2019

ALINA WIELICZKO

-LWÓW 2018

TADEUSZ TRZISZKA

-WROCLAW 2019

KRZYSZTOF KUBIAK

-LWÓW 2019

stościach, które zawsze są świętem środowiska akademickiego i nauki.

TYTUŁY DLA LUDZI UPWR

W tym samym czasie godnością doktora *honoris causa* wyróżniano naukowców z UPWr. W 2010 prof. RYSZARDA BADURĘ, wieloletniego rektora, uhonorował Ludwig-Maximilians-Universität w Monachium, rok później Uniwersytet Rolniczy w Krakowie tytuł przyznał prof. TADEUSZOWI SZULCOWI, również byłemu rektorowi UPWr i ministrowi. Lwowski Narodowy Uniwersytet Medycyny Weterynaryjnej i Biotechnologii w 2012 roku wyróżnił kolejnego rektora – prof. MICHAŁA MAZURKIEWICZA. Trzy lata później ta sama uczelnia, tak jak wrocławska, odwołująca się do tradycji swojej przedwojennej poprzedniczki, uhonorowała ówczesnego rektora prof. ROMANA KOŁACZA, któremu tytuł doktora *honoris causa* nadały też Uniwersytet Biotechnologii w Kijowie (2015) i Uniwersytet Rolniczy w Białgorodzie w Rosji (2020). W 2019 roku lwowska uczelnia wyróżniła prof. ALINĘ WIELICZKO, była prorektor UPWr, a rok później rektor prof. TADE-

Szkoły Rolniczej we Wrocławiu – za stworzenie szkoły naukowej przyrodniczych podstaw melioracji rolnych i leśnych oraz dostosowanie techniki melioracyjnej do siedliska przyrodniczego i potrzeb roślinności.

Do tej pory wyróżnienie to otrzymało 71 osób. Są wśród nich są wybitni profesorowie polskich i zagranicznych uczelni, ale też ludzie ze świata polityki, np. GÜNTER VERHEUGEN – komisarz Unii Europejskiej odpowiedzialny za jej rozszerzenie, czy osoby mające duży wpływ na życie społeczne miasta. Tu warto wymie-

nić np. dr. ANTONIEGO GUCWIŃSKIEGO, byłego wieloletniego dyrektora Miejskiego Ogrodu Zoologicznego we Wrocławiu.

W ciągu ostatnich 10 lat – od jubileuszu 60-lecia uczelni – tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu przyznano czterem zagranicznym: Uniwersytetu Weterynaryjnego w Wiedniu, Uniwersytetu w Stuttgarcie i Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej w Hanowerze. Rok 2020 przyniósł wymuszoną przerwę w uroczy-

USZ TRZISZKA świętował swój honorowy doktorat na Uniwersytecie Medycznym im. Piastów Śląskich we Wrocławiu. W tym samym 2019 roku doktoratem *honoris causa* wyróżniono też prof. KRZYSZTOFA KUBIAKA, ówczesnego dziekana Wydziału Medycyny Weterynaryjnej – tytuł przyznała mu uczelnia we Lwowie, dla której współpraca z Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu, szczególnie z wrocławską weterynarią, to nie tylko wspomniana już kwestia wspólnych tradycji, ale przede wszystkim jak najbardziej współczesna wymiana naukowa.

2010

Niekwestionowany w świecie autorytet w dziedzinie chorób przeżuwaczy i popularyzator osiągnięć naukowych. Autor wielu podręczników weterynaryjnych. Niezwykle aktywny badacz, lubiany przez studentów nauczyciel. Z Wydziałem Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu współpracuje od 1998 roku.

Profesor WALTER BAUMGARTNER

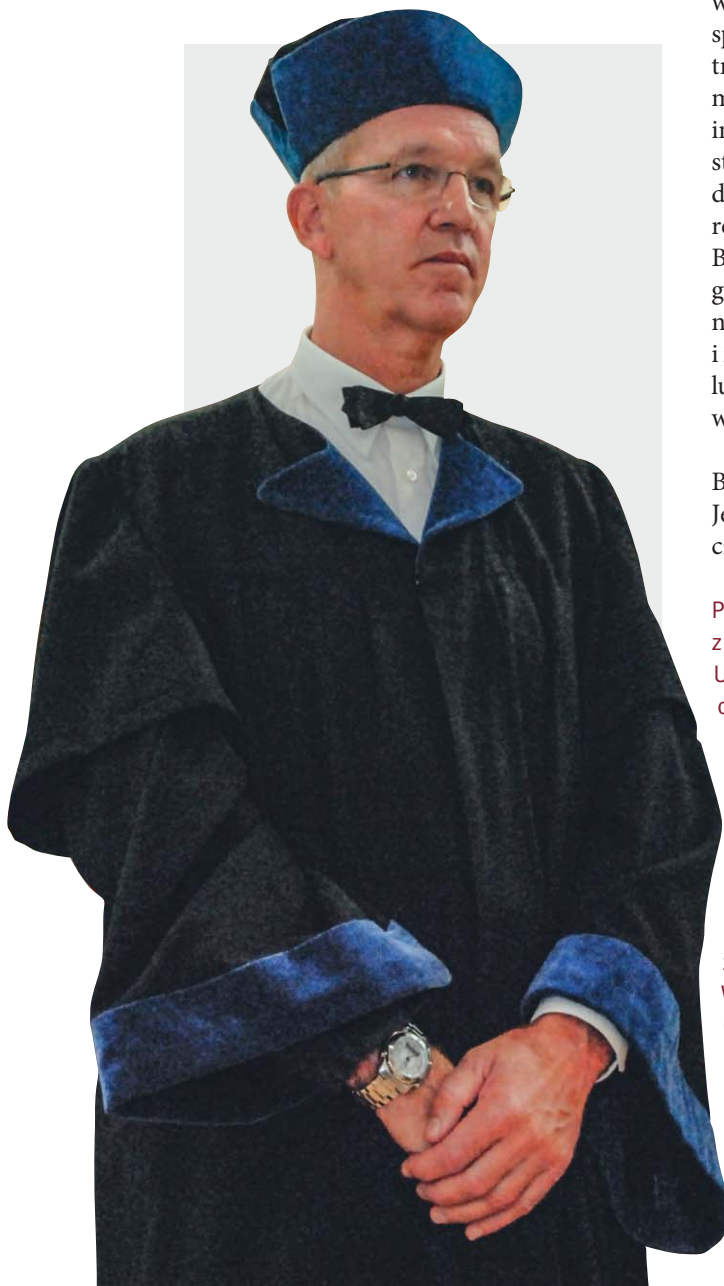
Profesor Walter Baumgartner urodził się 31 lipca 1946 roku w Kärnten w Austrii, studia weterynaryjne ukończył na Uniwersytecie Weterynaryjnym w Wiedniu, gdzie w 1978 roku uzyskał tytuł doktora habilitowanego, a cztery lata później – tytuł naukowy profesora. Od 1991 roku jest kierownikiem Uni-

wersyteckiej Kliniki Chorób Przeżuwaczy w Wiedniu.

Zainteresowania naukowe profesora Baumgartnera to m.in. badania nad zespołem oddechowym u bydła, nowoczesnymi metodami diagnozowania zapaleń gruczołu mlekowego oraz wykorzystanie laparoskopii i endoskopii w diagnostyce i leczeniu bydła. Ten wybitny specjalista potrafi łączyć badania naukowe z potrzebami rozwiązywania aktualnych problemów praktyki weterynaryjnej. Opracował m.in. innowacyjny program zarządzania zdrowiem stada bydła, wprowadził nowoczesne metody diagnostyki obrazowej do rozpoznawania chorób owiec i kóz. Ponadto badania zespołu prof. Baumgartnera pozwoliły na opracowanie programów zapobiegania chorobom metabolicznym oraz zatruciom bydła ołowiem, rtęcią i mykotoksynami, a także na udoskonalenie wielu procedur chirurgicznych wykorzystywanych w praktyce.

Imponująca aktywność naukowa profesora Baumgartnera owocuje licznymi publikacjami. Jest on autorem lub współautorem m.in. poczytnych podręczników weterynaryjnych.

Profesor Baumgartner współpracuje z Wydziałem Medycyny Weterynaryjnej Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu od 1998 roku. Wielokrotnie wygłaszał wykłady na konferencjach organizowanych przez Katedrę Rozrodu z Kliniką Zwierząt Gospodarskich oraz na Kongresach Pro Animal. Od lat zaprasza do swojej kliniki doktorantów, doktorów i profesorów naszej uczelni oraz organizuje staże naukowe na Uniwersytecie Weterynaryjnym w Wiedniu zarówno dla studentów, jak i pracowników Wydziału Medycyny Weterynaryjnej. Owocem tej współpracy naukowej są liczne wspólne publikacje.

2011

Naukowiec, specjalista chirurgii ogólnej, naczyniowej oraz transplantologii, dyrektor Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego we Wrocławiu Ośrodka Badawczo-Rozwojowego. Wybitny lekarz o wielkim sercu, dla którego najważniejszy jest pacjent. Prekursor wprowadzenia i stosowania w Polsce chirurgii robotowej.

Profesor WOJCIECH WITKIEWICZ

Wojciech Witkiewicz urodził się w 1944 r. w Zarzeczcu. Studia na Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej we Wrocławiu ukończył w 1968 r. Stopień naukowy dr. n. med. uzyskał w 1974 r., doktora habilitowanego – dziesięć lat później, a tytuł naukowy profesora – w roku 1996.

Od 37 lat związany z Wojewódzkim Szpitalem Specjalistycznym we Wrocławiu, od 1990 roku jego dyrektor. Dzięki pracy i zaangażowaniu profesora placówka w 2006 roku uzyskała status Ośrodka Badawczo-Rozwojowego, a działalność innowacyjna i naukowo-badawcza stanowi znak firmowy działalności szpitala. Podobnie jak uczestnictwo w Międzynarodowych Programach Badania Leków, dzięki którym wrocławscy lekarze mają unikatową szansę udziału w pracach nad najnowocześniejszymi rozwiązaniami inżynierii biomedycznej.

Działalność naukowa profesora obejmuje m.in.: prace doświadczalne i kliniczne związane z ostrym i przewlekłym niedokrwieniem narządów, diagnostykę schorzeń naczyniowych z wykorzystaniem najnowszych technik obrazowania, taktykę postępowania chirurgicznego, kardiologicznego, anestezjologicznego w leczeniu chorych z pękniętymi i objawowymi tętniakami aorty brzusznej i miażdżycą tętnic

obwodowych oraz badania nad operacyjnym leczeniem niedokrwienia mózgowia spowodowanym zwężeniem tętnic szyjnych.

W 2013 roku profesor wykonał pierwsze na świecie wszczepienie naczynia krwionośnego wyhodowanego całkowicie poza organizmem chorego, za pomocą zaawansowanych technik inżynierii tkankowej.

To profesorowi zawdzięczamy również stosowanie chirurgii robotowej w onkologii.

– Operacje wykonywane robotem Da Vinci wiążą się z krótszym okresem hospitalizacji, lepszym stanem chorego, większą precyzją, co ma znaczenie nie do przecenienia w procedurach onkologicznych – mówił w 2019 r. dla Państwowej Agencji Prasowej prof. Witkiewicz. – Od chirurgii małoinwazyjnej nie ma odwrotu – podkreślał.

Profesor ma w swoim dorobku blisko pół tysiąca prac naukowych, setki krajowych i zagranicznych referatów i jest współautorem podręczników: *Chirurgia naczyń wieńcowych* oraz *Chirurgia tętnic i żył obwodowych*.

Swą ogromną wiedzę medyczną i bogate doświadczenie łączy z talentem dydaktycznym. Jest promotorem prac doktorskich, recenzentem prac habilitacyjnych oraz do tytułu naukowego profesora. Ponad 60 lekarzy pod jego kierunkiem uzyskało specjalizację z chirurgii ogólnej i naczyniowej.

Z Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu łączy profesora ścisła i wieloletnia współpraca. Wraz z nieżyjącym już prof. Stanisławem Tołą prowadził badania dotyczące zastosowania preparatu torfowego w medycynie, a w latach 80. współpracował przy badaniach klinicznych związanych z zastosowaniem preparatu Livex wykorzystującego białko krwi zwierząt rzeźnych w medycynie.

Był też kierownikiem projektu „WROVASC – Zintegrowane Centrum Medycyny Sercowo-Naczyniowej” w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka 2007–2013, finansowanego z funduszy europejskich.

2012

Specjalista z zakresu żywienia człowieka i twórca polskiej szkoły nutrisensoryki. Autor podręczników, które weszły na stałe do kanonu lektur studentów uczelni przyrodniczych i medycznych oraz programów edukacji żywieniowej adresowanych do chorych. Twórca Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Żywieniu. Wybitny uczony, wieloletni wiceprzewodniczący Komitetu Nauk o Żywieniu Człowieka PAN.

Profesor JAN GAWĘCKI

Profesor Jan Gawęcki urodził się 8 sierpnia 1944 roku w Skierniewicach. Studiował na Wydziale Technologii Rolno-Spożywczej Wyższej Szkoły Rolniczej w Poznaniu, podtrzymując rodzinną tradycję (jego ojciec Kazimierz był profesorem i rektorem tej uczelni). Tytuł profesora nauk przyrodniczych Jan Gawęcki otrzymał w 1991 roku.

Zainteresowania naukowe profesora związane są z fizjologią i higieną żywienia człowieka, a w szczególności: określaniem wartości odżywczej i prozdrowotnej żywności, fizjologicznymi mechanizmami wyboru pokarmu (nutrisensoryka) oraz genetycznymi uwarunkowaniami reakcji organizmu na składniki

pokarmowe. W ramach swojej pracy badał m.in. preferencje pokarmowe osób z miażdżycą, cukrzycą i otyłością oraz przewlekłą niewydolnością nerek. Przyczyniło się to do opracowania programów edukacji żywieniowej adresowanych do chorych.

Dorobek naukowy profesora Gawęckiego obejmuje ponad 400 pozycji, w tym oryginalne prace twórcze opublikowane w renomowanych zagranicznych czasopismach naukowych, podręczniki, monografie i skrypty. Profesor ma także zasługi w zakresie kształcenia kadr naukowych. W kierowanym przez niego zespole powstały prace doktorskie, habilitacje, a kilku jego współpracowników uzyskało tytuł profesora (wśród nich są osoby z naszej uczelni).

Na osobne podkreślenie zasługują osiągnięcia profesora jako autora i współautora podręczników, m.in.: *Żywność człowieka. Podstawy nauki o żywieniu*, *Żywność człowieka zdrowego i chorego* oraz *Podstawy metodologii badań w nauce o żywieniu i żywności*, które weszły na stałe do kanonu lektur studentów uczelni przyrodniczych i medycznych.

Na podkreślenie zasługuje zaangażowanie profesora w upowszechnianie wiedzy o żywności i edukację żywieniową społeczeństwa. Jest pomysłodawcą i kierownikiem naukowym „Krajowych warsztatów żywieniowych” odbywających się cyklicznie od 1994 r. oraz inicjatorem Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Żywieniu. Każdego roku uczestniczyło w niej kilka tysięcy uczniów szkół średnich z całej Polski, wzbogacając swoją wiedzę z zakresu racjonalnego żywienia i zdrowego trybu życia.

Honorowy doktorat był wynikiem wieloletniej współpracy naukowo-badawczej profesora z Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu w zakresie fizjologii i żywienia człowieka, a w szczególności w określaniu wartości odżywczych i prozdrowotnych żywności oraz genetycznych uwarunkowań reakcji organizmu na składniki pokarmowe.

2013

Wybitny specjalista z dziedziny elektroniki, fotoniki oraz IT, profesor nauk technicznych i były rektor Politechniki Warszawskiej. Jego zainteresowania i działalność zarówno naukowa, jak i pozaakademicka koncentrują się na zarządzaniu uczelniami, polityce edukacyjnej oraz gospodarce opartej na wiedzy. Jest współautorem „Kodeksu dobrych praktyk szkół wyższych” i prezesem Fundacji Rektorów Polskich.

Profesor JERZY WOŹNICKI

Profesor Jerzy Woźnicki urodził się 22 maja 1947 roku w Kotuniu. W latach 1970–1973 był doktorantem w Instytucie Fizyki Politechniki Warszawskiej. Od blisko 50 lat pracuje na Wydziale Elektroniki i Technik Informatycznych (wcześniej na Wydziale Elektroniki) PW, gdzie przeszedł wszystkie szczeble kariery naukowej, od asystentury do stanowiska profesora zwyczajnego.

W działalności naukowej i badawczej zajmował się zagadnieniami z dziedziny optoelektroniki i fotoniki, takimi jak: optyka światła spójnego i holografia, fotometria, miernictwo kinoskopów, optyka elektronowa i cyfrowe przetwarzanie obrazu. Co ważne, wyniki prowadzonych przez profesora prac, obok ważnych aspektów teoretycznych, charakteryzują się bardzo dużą innowacyjnością. Jest autorem lub współautorem ponad 60 publikacji o tematyce technicznej, w tym monografii.

W świecie nauki dał się także poznać jako wybitny ekspert od problematyki zarządzania uczelniami. Od wielu lat zajmuje się badaniami nad polityką społeczną w zakresie szkolnictwa wyższego i nauki. Dorobek prof. Woźnickiego w tym obszarze obejmuje ponad 120 prac.

Jego wszechstronna wiedza, a także wyjątkowy talent organizacyjny są doceniane zarówno w kraju, jak i za granicą. Był ekspertem ds. szkolnictwa wyższego Rady Europy oraz UNESCO, koordynatorem Programu Reformy Szkolnictwa Wyższego i Badań Naukowych, przewodniczącym Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich oraz Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych.

W latach 2011–12, jako członek Zespołu Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów ds. nowych dyscyplin naukowych, był wnioskodawcą i ekspertem odpowiedzialnym za opis nowej dyscypliny pn. nauki o polityce publicznej w dziedzinie nauk społecznych.

Był pomysłodawcą i realizatorem wielu przedsięwzięć na rzecz rozwoju szkolnictwa wyższego i nauki w Polsce. Jednym z nich stała się inicjatywa utworzenia Fundacji Rektorów Polskich, a następnie Instytutu Społeczeństwa Wiedzy. W ramach tej pierwszej zainicjował i osobiście prowadzi szkolenia adresowane do wyższej kadry kierowniczej uczelni, w tym „Szkoly dla rektorów” oraz „Szkoly dla kanclerzy i kwestorów”.

Uniwersytet Przyrodniczy we Wrocławiu najwyższą godność uniwersytecką przyznał profesorowi za wybitne osiągnięcia naukowe w zakresie technik przetwarzania obrazu oraz w dziedzinie polityki społecznej. Doceniono również jego wytrwałość w działaniach na rzecz podniesienia prestiżu naukowego polskich uczelni, a także za aktywną działalność w Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich.

2014

Specjalista z zakresu biotechnologii i pionier tej dziedziny nauki w naszym kraju. W 1990 roku powołał w Poznaniu pierwszy w Polsce zakład biotechnologii, którym kierował przez 23 lata. Wybitny uczony i pedagog, wieloletni członek Komitetu Biotechnologii PAN i Komitetu Nauk o Żywności, organizator wielu badań naukowych. Ma wielki udział w opracowaniu produkcji witaminy B12 oraz bioetanolu.

Profesor WŁODZIMIERZ GRAJEK

Profesor Włodzimierz Grajek urodził się w 1946 roku w Poznaniu. Studiował na Wydziale Technologii Rolno-Spożywczej w Wyższej Szkole Rolniczej w Poznaniu. Stopień doktora nauk technicznych uzyskał w 1975 roku, doktora habilitowanego w 1988 roku, a tytuł profesora – osiem lat później. W latach 1984–1990 przebywał w Narodowym Instytucie Badań Rolniczych (INRA) w Dijon we Francji, gdzie m.in. kierował projektem badawczym.

Zainteresowania naukowe profesora związane są z biotechnologią żywności i biotechnologią przemysłową. Naukowiec stoi m.in. za opracowaniem innowacyjnej metody wytwarzania preparatów białkowo-witaminowych do żywienia ludzi i zwierząt, stworzeniem nowej technologii produkcji skrobi odpornej i bioetanolu oraz wyjaśnieniem mechanizmu adaptacji struktur komórkowych do szoku osmotycznego i określeniem

wpływu czynników środowiskowych i biologicznych na szybkość sekrecji enzymów amylolytycznych.

Dorobek naukowy profesora obejmuje ponad pół tysiąca pozycji, w tym oryginalne prace twórcze, opublikowane w renomowanych czasopismach naukowych, oraz dziesiątki podręczników i rozdziałów w podręcznikach.

Na szczególne podkreślenie zasługuje aktywność profesora jako organizatora badań naukowych. Pełnił funkcję koordynatora dużych projektów, w których udział brały liczne zespoły badawcze z całego kraju, w tym z Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu.

Za osiągnięcia naukowe był wyróżniany indywidualnymi nagrodami ministerialnymi, został też odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi i Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

W 2007 roku Wydział Nauk o Żywności Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu przyznał mu medal „Zasłużony dla Wydziału Nauk o Żywności”. Najwyższą godność akademicką przyznano profesorowi w związku z jubileuszem 15-lecia kształcenia na kierunku biotechnologia.

Jak podkreślała podczas laudacji ówczesna dziekan Wydziału Nauk o Żywności profesor Józefa Chrzanowska, laureat jest pionierem polskiej biotechnologii oraz wybitnym naukowcem. – Ma na swoim koncie m.in. 28 zgłoszeń patentowych, jest też twórcą metod produkcji bioetanolu oraz ma wielki udział w opracowaniu produkcji witaminy B12 – wyliczała.

2014

Absolwent naszej uczelni.
Naukowiec o wybitnych osiągnięciach w zakresie żywienia i patofizjologii zwierząt i człowieka, zaangażowany w kierowanie rozwojem naukowym młodej kadry. Od wielu lat przyczynia się do promowania nauki polskiej na arenie międzynarodowej. Pracuje w centrum badawczym Narodowego Instytutu Badań Rolniczych we Francji.

Profesor ANDRZEJ MAZUR

Profesor Andrzej Mazur urodził się 25 lipca 1955 roku w Częstochowie. Studia weterynaryjne ukończył na Wydziale Medycyny Weterynaryjnej Akademii Rolniczej we Wrocławiu. W 1986 roku uzyskał stopień naukowy doktora na Uniwersytecie w Clermont-Ferrand (Francja), a tytuł naukowy profesora – w roku 2006.

Zainteresowania naukowe profesora Mazura w pierwszym okresie jego działalności naukowej dotyczyły chorób metabolicznych przeżuwaczy, następnie ukierunkowały się w stronę prewencji żywieniowej zaburzeń metabolicznych i wynikających z nich chorób przewlekłych u ludzi, głównie chorób naczyniowych i procesów zapalnych. Są to zarówno badania podstawowe nad mechanizmami działania mikroskładników pokarmowych, jak i interwen-

cje żywieniowe mające na celu ocenę ich biodostępności. Należy tu też podkreślić jego znaczące przywiązanie do badań stosowanych, o czym świadczy bogata współpraca z licznymi producentami produktów rolno-spożywczych.

Aktywność naukowa profesora Mazura zaowocowała licznymi publikacjami. Jest autorem lub współautorem ponad 200 artykułów w naukowych pismach międzynarodowych oraz wydawnictw popularnonaukowych i materiałów konferencyjnych. Był wielokrotnie zapraszany jako wykładowca na polskie i zagraniczne uczelnie.

Działalności naukowej profesora zawsze towarzyszyła wyjątkowa aktywność organizacyjna. Jest od założenia w 1992 roku członkiem Centrum Badań nad Żywieniem Człowieka (CRNH) regionu Auvergne, gdzie od wielu lat pełni funkcję koordynatora tematyki „żywienie, prewencja chorób naczyniowych i zespołu metabolicznego”. Jest również od wielu lat członkiem międzynarodowego stowarzyszenia badań nad magnezem (SDRM).

Należy podkreślić, że profesor Mazur nieprzerwanie podtrzymuje więzi z naszą uczelnią. Wielokrotnie wygłaszał i organizował tu wykłady naukowców z zagranicy. Od lat zaprasza do Narodowego Instytutu Badań Rolniczych we Francji naszych studentów, doktorantów, doktorów i profesorów, również w programach wymian bilateralnych i europejskich. Owocem współpracy naukowej z profesorem Mazurem są liczne wspólne publikacje naukowe oraz dwie wspólnie promowane prace doktorskie.

W 2002 roku profesor Mazur został odznaczony Medalem Honorowym Wydziału Medycyny Weterynaryjnej we Wrocławiu, a w roku 2005 Medalem „Za Zasługi dla Akademii Rolniczej we Wrocławiu”. Honorowy tytuł doktora *honoris causa* przyznano mu w 2014 roku.

2015

Wybitny specjalista w dziedzinie chorób i ochrony zdrowia świń, który kształcił się na naszej uczelni. Znany wszystkim lekarzom weterynarii i producentom trzody chlewnej w kraju. Na polskim i zagranicznych rynkach dostępne są m.in. szczepionki i leki opracowane przez niego w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym.

Profesor ZYGMENT PEJSAK

Absolwent Wydziału Weterynaryjnego Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu, gdzie jego nauczycielami byli m.in. prof. Ryszard Badura, Tadeusz Garbuliński czy Alfred Senze. Na naszej uczelni w 1977 roku uzyskał też stopień doktora. Mając 50 lat, został członkiem Państwowej Akademii Nauk.

Kształcił się m.in. w USA u prof. Williama Switczera, odkrywcy czynników etiologicznych dyzenterii świń i zakaźnego zanikowego zapalenia nosa. Od 1980 roku pracuje w Państwowym Instytucie Weterynarii w Puławach, gdzie przez blisko 40 lat kierował Zakładem Chorób Świń.

Jest jedną z najbardziej rozpoznawalnych postaci w polskim rolnictwie. Przez wiele lat profesor dzielił się swoją wiedzą i doświadczeniem z terenowymi lekarzami weterynarii, zootechnikami oraz rolnikami – producentami trzody chlewnej podczas otwartych spo-

tkań, a jego książka *Choroby świń* była najlepiej sprzedającą się pozycją weterynaryjną.

Jest znanym autorytetem na arenie międzynarodowej i zasiada w wielu gremiach naukowych oraz instytucjach zajmujących się ochroną zdrowia świń. Ścisłe współpracuje z najlepszymi ośrodkami naukowymi w USA oraz w Europie Zachodniej m.in. dzięki realizacji polsko-amerykańskich programów badawczych, w tym programów Marii Skłodowskiej-Curie i British Council.

Na kierunek badań profesora oraz jego silne związki z lekarzami weterynarii wpływ miały pierwsze lata pracy pod okiem znanych w kraju specjalistów chorób zakaźnych, wybitnych nauczycieli, m.in. profesorów: Stefana Wierzbowskiego, Stanisława Tereszczuka, Kazimierza Rosłanowskiego, a przede wszystkim prof. Mariana Truszczyńskiego.

Stworzył znaną w rozwiniętych rolniczo krajach świata szkołę polskich pracowników nauki związanych z ochroną zdrowia świń. Wypromował wielu doktorów nauk weterynaryjnych, był opiekunem kilku habilitacji. Na polskich i zagranicznych rynkach dostępne są szczepionki i leki opracowane przez niego w Państwowym Instytucie Weterynaryjnym, za co otrzymał wiele nagród ministra rolnictwa oraz nagrodę Prezesa Rady Ministrów.

Za wybitne osiągnięcia naukowe i działalność w szeroko pojętej medycynie weterynaryjnej w kraju oraz promocję polskiej nauki na arenie międzynarodowej w 2015 roku otrzymał z rąk prof. Romana Kołacza tytuł doktora honorowego naszej uczelni. Uroczystość odbyła się w trakcie obchodów 70-lecia Wydziału Medycyny Weterynaryjnej.

2015

Ceniony specjalista i twórca nowoczesnego przechowalnictwa warzyw w Polsce. Wieloletni dyrektor Instytutu Ogrodnictwa w Skierniewicach, gdzie stworzył Europejskie Centrum Badań Ogrodniczych. Przewodniczący Komitetu Nauk Ogrodniczych Polskiej Akademii Nauk.

Profesor FRANCISZEK ADAMICKI

Profesor Franciszek Adamicki urodził się 4 października 1943 roku w Gucie. Ukończył studia na Wydziale Rolniczym Wyższej Szkoły Rolniczej w Olsztynie. Tytuł profesora nauk rolniczych w zakresie ogrodnictwa uzyskał w 1999 roku na Uniwersytecie Przyrodniczym w Lublinie. Pogłębieniu wiedzy i ukierunkowaniu zainteresowań służyły profesorowi liczne staże zagraniczne w czołowych ośrodkach badawczych zajmujących się problematyką przechowalnictwa warzyw. Odbił m.in. roczny staż naukowy w USA, gdzie przeprowadził badania nad przyspieszeniem dojrzewania owoców pomidora przy zastosowaniu etylenu. Kilka lat później na stażu naukowym w Kanadzie zajmował się problematyką przechowywania brokułów i papryki w różnych warunkach temperatury i składu gazowego atmosfery.

Nie do przecenienia są również zasługi profesora dla praktyki ogrodniczej. To twórca nowoczesnego przechowalnictwa warzyw w Polsce. Służyło temu opracowanie i wdrożenie ośmiu technologii związanych z przechowalnictwem

warzyw w normalnej i kontrolowanej atmosferze. Jako dyrektor Instytutu Warzywnictwa zainicjował przygotowanie dużych projektów badawczych i tworzenie konsorcjów naukowych, które z dobrym skutkiem ubiegały się o środki finansowe na badania. Największym jednak wyzwaniem, wymagającym ogromnych umiejętności organizacyjnych i menedżerskich, były uwieńczone powodzeniem prace związane z połączeniem i reorganizacją dwóch skierniewickich instytutów w jeden Instytut Ogrodnictwa. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu i wysiłkom profesora udało się stworzyć w Skierniewicach duże Europejskie Centrum Badań Ogrodniczych.

W dowód uznania za wieloletnią współpracę z Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu profesor został w 2010 roku odznaczony medalem „Za Zasługi dla Wydziału Przyrodniczo-Technologicznego Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu”. Pięć lat później otrzymał tytuł doktora *honoris causa*.

2016

Ceniony w Polsce i za granicą specjalista oraz autorytet w dziedzinie hodowli bydła i oceny jakości produktów zwierzęcych. Przyczynił się do restytucji rodzimej rasy bydła białogrzbietego. W latach 2016–2020 rektor Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Profesor ZYGMENT LITWIŃCZUK

Profesor Zygmunt Litwińczuk urodził się 2 stycznia 1950 roku w Iłowcu. Studiował na Wydziale Zootechnicznym ówczesnej Wyższej Szkoły Rolniczej w Lublinie. Tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego nauk rolniczych uzyskał w wieku 40 lat. W 1995 roku został mianowany na stanowisko profesora zwyczajnego Uniwersytetu Przyrodniczego w Lublinie.

Na początku swojej naukowej drogi profesor koncentrował się na zagadnieniach związanych z oceną wartości hodowlanej bydła czarno-białego i efektach jego doskonalenia w kierunku mlecznym i mięsnym. Drugim kierunkiem badań były prace związane z wprowadzaniem nowych technologii chowu bydła oraz dotyczące czynników

warunkujących wysoką jakość produktów zwierzęcych (głównie mleka krowiego i koziego oraz wołowiny).

Swoją działalność naukową profesor rozwijał w ścisłym kontakcie z nauką światową. Jego działania na tym polu pozwoliły na stworzenie szkoły naukowej hodowli bydła.

Jest uznanym i cenionym wykładowcą w zakresie kształcenia kadr dla rolnictwa. Na jego dorobek składa się wiele kursów, szkoleń, seminariów organizowanych przez różne instytucje związane z rolnictwem i ochroną środowiska. Opublikował setki oryginalnych prac twórczych i ponad 20 monografii oraz podręczników, w tym 5 podręczników akademickich. Był zaangażowanym opiekunem i recenzentem wielu prac naukowych.

Nieprzerwanie od 1995 r. pełni wiele ważnych funkcji kierowniczych na uczelniach przyrodniczych, a także w związanych z poszukiwaniami naukowymi zrzeszeniach.

Za swoje zaangażowanie i działalność na polu naukowo-badawczym, dydaktyczno-wychowawczym i organizacyjnym został wyróżniony wieloma nagrodami i odznaczeniami, m.in. czterema nagrodami ministra nauki i Kawalerskim Orderem Odrodzenia Polski. Za naukowe zaangażowanie w problematykę restytucji i ochrony zasobów genetycznych rodzimej rasy bydła białogrzbietów został wyróżniony prestiżowym Medalem im. prof. Tadeusza Vetulaniego.

Za pracę, wybitne osiągnięcia i ogromny dorobek we wszystkich obszarach podejmowanej działalności w 2016 roku został wyróżniony godnością doktora *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Uroczystość była częścią obchodów jubileuszowych 65-lecia naszej uczelni.

2017

Wybitny leśnik, specjalista z zakresu fitopatologii, ochrony lasu oraz przyrody. Jego działalność naukowa przyczyniła się do rozwoju nauk leśnych, ze szczególnym uwzględnieniem ochrony lasu, i skutkowała powstaniem Biebrzańskiego Parku Narodowego, Parku Narodowego Gór Stołowych oraz licznych rezerwatów i innych obiektów chroniących ojczystą przyrodę.

Profesor ANDRZEJ GRZYWACZ

Profesor Andrzej Grzywacz urodził się 10 lipca 1943 roku w Toruniu. Ukończył studia na Wydziale Leśnym Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie. Bezpośrednio po studiach pracował w administracji terenowej Lasów Państwowych. W 1969 roku rozpoczął pracę naukową w SGGW. W 1972 uzyskał stopień doktora nauk leśnych w zakresie fitopatologii, habilitował się w 1979. W 1988 roku otrzymał tytuł profesora nauk leśnych. Na macierzystej uczelni doszedł do stanowiska profesora zwyczajnego. Był dziekanem Wydziału Leśnego i prorektorem SGGW.

W swojej pracy badawczej zajmował się m.in. wpływem zanieczyszczeń powietrza na grzyby chorobotwórcze drzew w lasach okręgów przemysłowych, stresem przesadzania drzew w starszym wieku, chemicznym zwalczaniem chorób w szkółkach leśnych i zdrowotnością jesionów w zadrzewieniach ulicz-

nych. Zajmował się też drzewami – pomnikami przyrody i w tym zakresie wniósł wielki wkład w stan prawny obowiązujący obecnie w Polsce.

Ważne miejsce w jego dorobku zajmują prace dotyczące potrzeby reformowania studiów leśnych, edukacji leśnej społeczeństwa, polityki leśnej i ekologicznej państwa oraz kompleksowej ochrony zasobów leśnych. Jego zasługi to m.in. utworzenie Biebrzańskiego Parku Narodowego oraz Parku Narodowego Gór Stołowych.

W latach 1992–1993 w administracji rządowej zajmował stanowisko wiceministra środowiska i głównego konserwatora przyrody. W latach 1995–1997 pracował w Krajowym Zarządzie Parków Narodowych jako główny specjalista ds. nauki.

Za swoją działalność naukową i dydaktyczną uzyskiwał liczne nagrody. Został wyróżniony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim, Oficerskim i Komandorskim Orderu Odrodzenia Polski.

W 2016 roku otrzymał tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. W rozmowie z „Głosem Uczelni” nie krył, że jego relacje z Wrocławiem są różnorodne i długoletnie. – Przyjeżdżałem tu na sympozja i konferencje naukowe, załatwiałem służbowe sprawy z leśnikami i pracownikami Akademii Rolniczej, dzisiaj Uniwersytetu. Byłem w latach 2010–2016 przewodniczącym Konwentu Uniwersytetu Przyrodniczego, zostałem wyróżniony „Medalem za zasługi dla Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu”, mam tu licznych znajomych i przyjaciół. Cenię w społeczności Wrocławia, w tym uniwersyteckiej, dobrą atmosferę pracy, inicjatywność, różnorodność kulturową, życzliwość ludzi, którzy posiadają wizję rozwoju uczelni i miasta. Zawsze lubię być na Jarmarkach Pawłowickich i uniwersyteckich imprezach – podkreślał.

2018

Specjalista z zakresu chemii analitycznej, twórca polskiej szkoły chromatografii, wybitny uczyony i pedagog, członek Europejskiej Akademii Nauki i Sztuki. Czterokrotnie zasiadał w zespole nominującym kandydatów do Nagrody Nobla w dziedzinie chemii. Od ponad 30 lat współpracuje z Wydziałem Biotechnologii i Nauk o Żywności naszej uczelni.

Profesor BOGUSŁAW BUSZEWSKI

Urodził się w 1951 roku we Wrocławiu. Studiował na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Doktorat obronił w 1986 roku na Słowackim Uniwersytecie Technicznym w Bratysławie, stopień doktora habilitowanego uzyskał w roku 1992, a siedem lat później – tytuł profesora nauk chemicznych.

Od 1994 roku pracuje na Uniwersytecie Mikołaja Kopernika w Toruniu, gdzie kieruje stworzoną przez siebie od podstaw Katedrą Chemii Środowiska i Bioanalitiky oraz Centrum Edukacyjno-Badawczym Metod Separacyjnych i Bioanalitycznych.

Był prezesem Polskiego Towarzystwa Chemicznego oraz Societas Humboldtiana Polonorum i prezydentem European Society for Separation Science. Odbył wiele zagranicznych staży naukowych, m.in. na Uniwersytecie w Tybindze (jako stypendysta Fundacji Alexandra von Humboldta), na Stanowym Uniwersytecie w Kent oraz w licznych ośrodkach akademickich Chin, Japonii, Australii, Południowej Afryki, Brazylii i Europy.

Dorobek naukowy profesora Buszewskiego obejmuje blisko 800 oryginalnych prac naukowych. Jest autorem 18 książek i opracowań monograficznych, w tym haseł w prestiżowej Encyklopedii Chemii Analitycznej, oraz autorem lub współautorem 56 patentów i zgłoszeń patentowych, z których 38 zostało wdrożonych. Wypromował ponad 40 doktorów, był mentorem 20 habilitantów i 5 profesorów.

Profesor to uznany w Polsce i za granicą wybitny specjalista z zakresu chemii analitycznej, a zwłaszcza metod separacyjnych (chromatografia i techniki elektromigracyjne, przygotowanie próbek, spektrometria mas, adsorpcja).

Jest laureatem licznych nagród i wyróżnień krajowych oraz międzynarodowych, odznaczony m.in. Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Profesor od ponad 30 lat współpracuje z Wydziałem Biotechnologii i Nauk o Żywności naszej uczelni. Był inicjatorem utworzenia konsorcjum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu i Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu. Pod jego opieką wielu młodych pracowników i doktorantów Wydziału Biotechnologii i Nauk o Żywności odbyło staże naukowe i studia podyplomowe.

W 2012 roku Senat uniwersytetu nadał mu tytuł profesora honorowego, a w 2018 roku – tytuł doktora *honoris causa*.

2018

Specjalista z zakresu geodezji satelitarnej, przetwarzania sygnałów cyfrowych i geodezji fizycznej, który od lat współpracuje z naszą uczelnią (m.in. prowadził zajęcia z przetwarzania sygnałów cyfrowych oraz analizy falkowej dla studentów i doktorantów). Zawodowo związany z Uniwersytetem w Stuttgarcie.

Profesor WOLFGANG KELLER

Profesor Wolfgang Keller urodził się w 1953 roku w Brand-Erbisdorf w Niemczech. Studiował matematykę na Politechnice w Dreźnie, gdzie potem, jako asystent naukowy, rozpoczął swoją karierę. W 1981 roku obronił rozprawę doktorską. Następnie odbył staż naukowy na Politechnice w Pradze w Katedrze Geometrii. Po powrocie do Drezna ponownie pracował na stanowisku asystenta naukowego (1984–1990), a w roku 1985 uzyskał habilitację. Zarówno doktorat, jak i habilitacja dotyczyły wyznaczania orbit sztucznych satelitów Ziemi. Od roku 1991 kieruje Zakładem Geodezji Fizycznej i Satelitarnej na Uniwersytecie w Stuttgarcie.

– Wachlarz zainteresowań badawczych profesora jest niezwykle szeroki i obejmuje m.in. metody statyczne opracowania danych geodezyjnych, problematykę gradiometrii satelitarnej, analizę falkową, modelowanie pola grawitacyjnego. Profesor osiągnął sukcesy w zakre-

sie badania zagadnień brzegowych w geodezji, które są fundamentalne dla określania kształtu Ziemi. Należy do wąskiego grona badaczy opracowujących podstawy teoretyczne przyszłych satelitarnych misji grawimetrycznych oraz wykorzystanie uzyskanych w nich informacji. Wykorzystując dane z misji satelitarnej GRACE (Gravity Recovery and Climate Experiment), przeprowadził serię badań związanych z modelowaniem pola siły ciężkości.

– Wyniki badań profesora są cennymi wskazówkami dla projektowania dalszych misji satelitarnych – mówił podczas uroczystości nadania profesorowi tytułu doktora *honoris causa* w 2018 roku dziekan Wydziału Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji – prof. Bernard Kontny.

W swoim dorobku profesor Keller posiada m.in. liczne publikacje w recenzowanych czasopismach, materiały konferencyjne, 2 podręczniki i 5 rozdziałów w książkach.

Na Uniwersytecie w Stuttgarcie prowadzi zajęcia dydaktyczne z matematyki, metod numerycznych, przetwarzania sygnałów cyfrowych, geodezji fizycznej i satelitarnej.

Na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu profesor pracował w ramach urlopu naukowego w roku 2010. Prowadził zajęcia z przetwarzania sygnałów cyfrowych oraz analizy falkowej dla studentów i doktorantów.

Współpraca naukowa profesora Kellera z naszym uniwersytecie rozpoczęła się jednak dużo wcześniej, od powierzenia mu recenzji przewodniczącego habilitacyjnego prof. Andrzeja Borkowskiego z Instytutu Geodezji i Geoinformatyki (wspólne badania były kontynuowane potem w ramach projektów badawczych).

Dzięki wsparciu profesora kilku absolwentów „geodezji i kartografii”, na poziomie inżynierskim, zostało przyjętych na międzynarodowe studia II stopnia na Uniwersytecie w Stuttgarcie, w ramach programu „Geoengine”.

2019

Czołowy specjalista nauk weterynaryjnych i zootechnicznych w obszarze higieny i dobrostanu zwierząt z imponującym dorobkiem naukowym. Od 2009 roku Prezydent Światowego Towarzystwa Higieny Zwierząt. Prowadzi aktywną działalność edukacyjną w zakresie dobrostanu zwierząt w krajach trzecich.

Profesor JÖRG HARTUNG

Profesor Jörg Hartung urodził się 5 listopada 1944 roku w Marienwerder w Niemczech. Studia z zakresu medycyny weterynaryjnej odbył na Wydziale Weterynarii Wolnego Uniwersytetu w Berlinie. Po ich ukończeniu w 1973 roku uzyskał licencję chirurga weterynarii. Karierę akademicką rozpoczął bezpośrednio po studiach. W 1977 roku otrzymał stopień doktora nauk weterynaryjnych. W 1992 roku został mianowany na profesora nadzwyczajnego Uniwersytetu Medycyny Weterynaryjnej w Hano-

werze, a w 1993 roku – na profesora zwyczajnego oraz dyrektora Instytutu Higieny, Dobrostanu i Zachowania się Zwierząt.

Profesor należy do czołowych, międzynarodowych specjalistów nauk weterynaryjnych i zootechnicznych w obszarze higieny i dobrostanu zwierząt. Jego dorobek naukowy obejmuje ponad 700 pozycji, w tym: 254 prace oryginalne, 70 podręczników i rozdziałów w podręcznikach, 2 patenty i 2 zgłoszenia patentowe. Był promotorem i kopromotorem ponad 80 prac doktorskich i habilitacyjnych oraz recenzentem wielu programów badawczych Unii Europejskiej. Prowadził wykłady dla studentów weterynarii i państwowych lekarzy weterynarii.

Obecnie profesor Hartung prowadzi aktywną działalność edukacyjną w zakresie dobrostanu zwierząt w krajach trzecich. Regularnie organizuje seminaria z zakresu ochrony zdrowia i dobrostanu zwierząt oraz precyzyjnej hodowli zwierząt na Uniwersytecie Sao Paulo w Brazylii (finansowanym przez DAAD), a także na Uniwersytecie Rolniczym w Nanjing w Chinach.

- Moja współpraca z Uniwersytetem Przyrodniczym we Wrocławiu jest bardzo owocna. Wielokrotnie byłem zapraszany przez profesora Romana Kołacza, by gościć wykłady na konferencjach dotyczących hodowli zwierząt oraz ich zdrowia i dobrostanu. Dzięki tym wydarzeniom i za sprawą działalności w Światowym Towarzystwie Higieny Zwierząt więzi te wzrosły i umocniły się – mówił uczony z okazji nadania mu tytułu *honoris causa* dla „Głosu Uczelni” w 2019 roku.
- Jestem niezwykle zaszczycony tą wyjątkową nagrodą. Jednocześnie postrzegam to wyróżnienie jako hołd dla ISAH, które bardzo wcześniej umożliwiło naukowcom współpracę międzydiscyplinarną i – co ważniejsze
- przyjaźń między naukowcami z różnych krajów, takich jak Polska i Niemcy
- podkreślał.

2019

Wybitny specjalista z zakresu endokrynologii, organizator systemu lekarsko-weterynaryjnej opieki nad zdrowiem, produktywnością i rozrodem krów mlecznych. Ceniony dydaktyk i naukowiec, od lat współpracujący z naszą uczelnią.

Profesor TOMASZ JANOWSKI

Profesor Tomasz Janowski jest absolwentem Wydziału Weterynaryjnego Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie. Od początku swojej zawodowej i naukowej kariery pracuje w Katedrze Rozrodu Zwierząt z Kliniką macierzystej uczelni (od 1997 roku jest jej kierownikiem). W 1980 roku uzyskał stopień doktora, dziewięć lat później – doktora habilitowanego, w 1996 roku zaś tytuł naukowy profesora nauk weterynaryjnych.

Główny obszar jego zainteresowań naukowych to endokrynologia rozrodu oraz diagnozowanie i leczenie zaburzeń płodności zwierząt.

Do ważnych osiągnięć naukowych profesora należy zaliczyć poznanie dróg metabolicznych steroidogenezy w łożysku krowy, wykazanie i określenie mechanizmu hormonalnej funkcji gruczołu mlekowego

krów przed porodem, badania nad występowaniem i metodami leczenia *endometritis* u krów oraz zastosowanie nowoczesnych metod terapii hormonalnej u zwierząt.

Publikacyjny dorobek naukowy profesora obejmuje łącznie 328 prac, artykułów oraz komunikatów i innych opracowań. Jest autorem lub współautorem 3 podręczników akademickich. Był promotorem w 18 przewodach doktorskich, 5 osób uzyskało w kierowanej przez niego jednostce stopień doktora habilitowanego, a dwie – tytuł profesora.

Cieszy się także uznaniem międzynarodowym. Był współzałożycielem międzynarodowej grupy naukowo-badawczej „PPP-Group”, która nieprzerwanie od 1989 r. współpracuje w zakresie badań nad ciążą, porodem i okresem poporodowym u zwierząt. Organizuje międzynarodową konferencję „Endometritis”.

Aktywność profesora obejmuje także działalność popularyzatorską, kliniczno-usługową i edukacyjną. Organizuje coroczne konferencje dla lekarzy praktyków i hodowców z zakresu rozrodu bydła i psów. Był organizatorem systemu lekarsko-weterynaryjnej opieki nad zdrowiem, produktywnością i rozrodem krów mlecznych. Kierowana przez niego katedra diagnozuje i leczy około 15 tysięcy pacjentów rocznie.

Jest przewodniczącym Komitetu Nauk Weterynaryjnych i Biologii Rozrodu PAN i Komisji ds. Specjalizacji Lekarzy Weterynarii przy Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi, a także Krajowym Specjalistą ds. Rozrodu Zwierząt.

Tytuł doktora *honoris causa* Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu otrzymał w 2019 roku. To zaszczytne wyróżnienie było, prócz nieocenionych zasług laureata dla polskiej nauki, wynikiem niezwykle udanej współpracy profesora z naszą uczelnią, w szczególności z Wydziałem Medycyny Weterynaryjnej. •

„Sapere aude” – dla wyjątkowych studentów, dla najlepszych z najlepszych

ZDOLNI, PRACOWICI, ZAANGAŻOWANI

„Sapere aude” to wezwanie do tego, by mieć odwagę stać się mądrym, poświęcić studiom i nauce. To też wyróżnienie, które przyznawane jest studentom naszej uczelni za ich wybitne osiągnięcia naukowe i sportowe oraz zaangażowanie w działalność akademicką i charytatywną.

Statuetka „Sapere aude” wręczana jest przez rektora w dniu inauguracji roku akademickiego. Jej nazwa pochodzi od łacińskiej sentencji Horacego, która w całości brzmiała „Połowę pracy ma za sobą, kto dobrze zaczął, miej odwagę być mądrym, zacznij”. Pierwszy raz rektor Uniwersytetu Przyrodniczego przyznał ją w 2009 roku. Od tej pory wręczana była systematycznie (z wyjątkiem roku 2020). Corocznie trafiała do rąk jednego ze studentów. Wśród laureatów są m.in. obecni doktoranci naszej uczelni, laureaci olimpiad oraz studenci, którzy aktywnie działali w Studenckich Kołach Naukowych, udzielali się charytatywnie i promowali naszą uczelnię. Jest też sportowiec – medalista Akademickich Mistrzostw Świata – i najmłodszy mistrz kuchni w Europie.

Studenci Uniwersytetu Przyrodniczego aktywnie i chętnie działają w kołach naukowych. Jest ich na naszej uczelni

aż 45. Na każdym z wydziałów kilka. Najwięcej na Wydziale Biologii i Hodowli Zwierząt oraz Wydziale Przyrodniczo-Technologicznym (po 11).

Koła te mają szansę na pozyskanie finansowania badań z różnych źródeł. W 2021 roku odbyła się np. III edycja uczelnianego konkursu na realizację projektów badawczych zgłoszonych przez Studenckie Koła Naukowe. Jego pomysłodawcą jest prof. Jarosław Bosy.

– Studenckie koła naukowe to dla mnie zespoły. W dzisiejszej nauce nie ma wyników bez pracy w zespołach badawczych, więc koła to najlepszy sposób nauczania wspólnej gry do jednej bramki, jaką jest realizowany projekt. Stąd pomysł tego

konkursu – tłumaczył w „Głosie Uczelni” w 2019 roku prof. Bosy.

Nasi studenci chętnie udzielają się charytatywnie. Organizują liczne wydarzenia (m.in. w ramach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy i Szlachetnej Paczki), zbiórki na rzecz schronisk dla bezdomnych zwierząt, a członkowie Studenckiego Klubu Honorowych Dawców „Pijafka” promują honorowe krwiodawstwo oraz propagują i popularyzują ideę dawstwa szpiku.

Na żaków uzdolnionych muzycznie czeka Chór Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu, który kontynuuje tradycje chóralne obecne na naszej uczelni od wielu dziesiątek lat.

Nasi studenci mogą również współorganizować konferencje naukowe i wydarzenia, takie jak Szalona Studencka Noc Naukowa, Dzień Aktywności Studenckiej czy Dzień Otwarty.

Joanna FURGAŁA 2010 rok

- ▶ Absolwentka biotechnologii na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Żywności.
- ▶ Wyróżnienie dla najlepszej studentki uniwersytetu otrzymała za zaangażowanie w działalność Studenckiego Koła Naukowego Biotechnologów oraz aktywny udział w inicjatywach podejmowanych przez środowisko wrocławskich biotechnologów, m.in. warsztatach z dziedziny nauk przyrodniczych dla dzieci „Gdzie jest zapisane życie”, ogólnopolskich Dniach Biotechnologii „DNA – encyklopedia życia”, szkoleniach oraz praktykach wolontariuszy.

Elżbieta PYTLARZ 2011 rok

- ▶ Absolwentka rolnictwa na Wydziale Przyrodniczo-Technologicznym.
- ▶ Statuetkę „Sapere aude” otrzymała jako studentka III roku za liczne osiągnięcia naukowe.
- ▶ Laureatka II miejsca w ogólnopolskim konkursie Studencki Nobel 2011 w kategorii nauk rolniczo-przyrodniczych.
- ▶ Zdobyła tytuł Laureata Branżowego w kategorii nauk rolniczo-przyrodniczych ogólnopolskiego konkursu organizowanego przez Niezależne Zrzeszenie Studentów.
- ▶ Obecnie dr inż. Elżbieta Pytlarz pracuje jako adiunkt w Instytucie Agroekologii i Produkcji Roślinnej UPWr.

Tomasz WICIAK 2012 rok

- ▶ Absolwent ekonomii na Wydziale Przyrodniczo-Technologicznym, który jako student wyróżniał się działalnością społeczną i miał duże osiągnięcia naukowe.
- ▶ Był m.in. czterokrotnym stypendystą Rektora Uniwersytetu Przyrodniczego, dwukrotnym stypendystą ministra nauki i szkolnictwa wyższego.
- ▶ W trakcie studiów został też kilkakrotnym laureatem Olimpiady Młodych Producentów Rolnych.
- ▶ Obecnie jest koordynatorem tej olimpiady w województwie dolnośląskim.

Tomasz PAŁAMARZ 2013 rok

- ▶ Absolwent budownictwa na Wydziale Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji.
- ▶ Przez lata łączył studia ze sportową pasją, którą było strzelectwo sportowe.
- ▶ Był m.in. medalistą Akademickich Mistrzostw Świata i członkiem polskiej kadry narodowej w strzelectwie sportowym. Promował naszą uczelnię na całym świecie.
- ▶ „Studia na kierunku budownictwo nie należą do najłatwiejszych, ale dzięki indywidualnemu tokowi nauczania radzę sobie bardzo dobrze. Uniwersytet zawsze mnie wspierał i pomagał pogodzić naukę z karierą sportową” – mówił dla „Głosu Uczelni” w 2014 roku.

Paweł MIGDAŁ 2014 rok

- ▶ Absolwent dwóch kierunków: biologii i bezpieczeństwa żywności.
- ▶ Chodząca encyklopedia wiedzy na temat pszczoł, miodu i wszystkiego, co z nimi związane.
- ▶ Przez lata przewodniczący, a obecnie opiekun Studenckiego Koła Naukowego Pszczelarzy „Apis”. Jego członkowie często biorą udział w konferencjach krajowych i zagranicznych dotyczących hodowli owadów użytkowych i aktywnie pracują w uczelnianej pasiece.
- ▶ W 2013 roku został stypendystą Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego.
- ▶ Obecnie doktorant Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt.
- ▶ Ma własną pasiekę. Prowadzi warsztaty i szkolenia z zakresu pszczelarstwa.

Paweł STĘPIEŃ 2015 rok

- ▶ Absolwent Wydziału Przyrodniczo-Technologicznego.
- ▶ Obecnie doktorant w Instytucie Inżynierii Rolniczej, gdzie zajmuje się badaniami nad alternatywnym paliwem.
- ▶ Jako laureat Diamentowego Grantu mógł rozpocząć studia doktoranckie jeszcze przed obroną pracy magisterskiej i już wtedy zyskał środki na pierwsze własne badania. Sprawdzał, jakie warunki trzeba stworzyć, żeby z odpadów organicznych, czyli m.in. odpadków roślin i jedzenia pochodzących z gospodarstw domowych oraz osadów powstających ze ścieków, uzyskać produkt o właściwościach zbliżonych do węgla.
- ▶ W 2018 roku zdobył grant na projekt badawczy „Bilans energetyczny niskotemperaturowej pirolizy odpadów organicznych” z programu Preludium 14 Narodowego Centrum Nauki.

Damian KORDAS 2016 rok

- ▶ Absolwent Wydziału Medycyny Weterynaryjnej, znany całej Polsce z programu „MasterChef”, w którym smaczными i apetycznie podanymi daniami zapewnił sobie tytuł najmłodszego mistrza kuchni w Europie i wielką popularność. Zawsze powtarza, że jedzenie i zwierzęta to jego dwie największe pasje, oraz podkreśla, że zdobył wykształcenie na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu.
- ▶ Podczas uroczystości wręczenia mu tytułu ówczesny prorektor ds. studenckich i edukacji, prof. Józef Sowiński, mówił, że młody kucharz został propagatorem nie tylko naszej uczelni, ale też zdrowego odżywiania.

Kinga PILARSKA 2017 rok

- ▶ Absolwentka Wydziału Biotechnologii i Nauki o Żywności.
- ▶ Odkąd zaczęła studia, łączyła wolontariat i chęć pomagania z działalnością na rzecz środowiska studenckiego i akademickiego.
- ▶ Działała w samorządzie studentów, była prezeską Studenckiego Koła Naukowego Biotechnologów, z którym promowała uczelnię i naukę podczas takich imprez, jak Ogólnopolskie Dni Biotechnologii.
- ▶ Koordynowała akcję Szlachetnej Paczki i zorganizowała niejedną akcję pomocy potrzebującym – zbierania nakrętek i baterii, funduszy na rzecz akcji „Podaruj Wigilię”, schronisk dla zwierząt i domu dziecka.
- ▶ Obecnie doktorantka naszej uczelni.

Safoura REZA 2018 rok

- ▶ Absolwentka Wydziału Medycyny Weterynaryjnej.
- ▶ Zwycięzcy konkursu INTERSTUDENT dla najlepszych zagranicznych studentów w Polsce.
- ▶ Była wiceprzewodniczącą Zarządu Studentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i inicjatorką powołania przedstawiciela studentów z zagranicy w samorządzie.
- ▶ Założyła grupę wsparcia i pomocy dla studentów z zagranicy, studiujących weterynarię – tak jak ona – w języku polskim.
- ▶ Współorganizowała takie wydarzenia

jak: Szalona Studencka Noc Naukowa, Dzień Aktywności Studenckiej i Dzień Otwarty.

- ▶ Aktywnie działała w Studenckim Kole Naukowym Zwierząt Egzotycznych „Mephitis” i Międzynarodowej Organizacji Studentów Weterynarii.

Anna LIPOWSKA 2019 rok

- ▶ Absolwentka odnawialnych źródeł energii i gospodarki odpadami.
- ▶ Prowadziła badania nad sprawnością paneli fotowoltaicznych oraz sprawdzała możliwości wykorzystania odpadów z brokułów w przemyśle spożywczym, co stało się podstawą jej pracy magisterskiej.
- ▶ Była przewodniczącą Samorządu Studentów UPWr oraz członkiem komisji programowej swojego kierunku, Senatu UPWr i Rady Wydziału Przyrodniczo-Technologicznego.
- ▶ Współorganizowała konferencje naukowe, imprezy studenckie i akcje charytatywne, m.in.: UPnalia, Juwenalia Wrocławskie, Szlachetną Paczkę i DKMS, czyli zachęcanie do rejestracji w banku dawców szpiku kostnego.
- ▶ W 2018 roku zarządzała Studenckim Sztabem WOŚP złożonym ze studentów dziesięciu wrocławskich uczelni.
- ▶ W maju 2019 roku wygrała konkurs „Młode Talenty” w kategorii „Działalność społeczna”. •

BYŁO...

Wrocław – pierwsze powojenne miesiące. Zrujnowany budynek uczelni od strony ul. Curie-Skłodowskiej

Jubileuszowy zjazd z okazji 35-lecia Wydziału Melioracji Wodnych, dzisiaj Wydziału Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji

Immatrykulacja, początek lat 70. – wtedy jeszcze Akademia Rolnicza korzystała z gościnności Uniwersytetu Wrocławskiego i Auli Leopoldina

Melioranci przez lata czekali na swoją siedzibę, wynajmując pomieszczenia m.in. na ulicy Cybulskiego

Zjazd absolwentów Wydziału Medycyny Weterynaryjnej w 1971 roku

Początek lat 70. i... Dzień Kobiet na ówczesnej Akademii Rolniczej

Folwark na Pawłowicach przed remontem

Budowa Wydziału Biologii i Hodowli Zwierząt

Remont uczelnianej biblioteki

W ciągu 70 lat istnienia Uniwersytet Przyrodniczy nie tylko odbudował zrujnowane w czasie wojny budynki, ale postawił też nowe, inwestując nie tylko w sprzęt i aparaturę, ale przede wszystkim w ludzi

Na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu szybko zdano sobie sprawę ze znaczenia informatyzacji

Egzaminy na studia – dzisiaj pamiętają je rodzice tych, którzy rozpoczynają edukację na UPWr

Budowa klinik weterynaryjnych była ogromnym krokiem w rozwoju infrastruktury uczelni

Sala im. profesora Tolpy, pierwszego rektora uczelni – tak wyglądała przed remontem

Otwarcie nowoczesnych szklarni w Psarach za kadencji rektora prof. Tadeusza Szulca

Remont klinik weterynaryjnych

Tak wyglądała budowa patio, dzisiaj jednego z reprezentacyjnych miejsc na UPWr

Nawet korytarze w gmachu głównym przy Norwida dzisiaj wyglądają inaczej

Hol w gmachu głównym w trakcie remontu

Dziedziniec przy Norwida zyskał nie tylko nową nawierzchnię

Remont weterynarii – w budynku przy Norwida mieści się m.in. dziekanat wydziału

Remont patio oznaczał również wymianę dachu, który radykalnie zmienił charakter tego reprezentacyjnego dzisiaj miejsca

...JEST

Gmach przy Norwida – po remoncie, w wiosennej aurze

W holu przy Norwida widnieją nazwiska doktorów hc uczelni i jej rektorów

Wrocławska weterynaria dysponuje jednymi z najlepszych w Polsce możliwościami diagnostycznymi zwierząt

Laboratoria UPWr dysponują najnowocześniejszą aparaturą pomiarową

Wyremontowana hala maszyn Instytutu Inżynierii Rolniczej

Wydział Biotechnologii i Nauk o Żywności to dzisiaj najlepszy wydział w Polsce

UPWr konsekwentnie rozwija umiędzynarodowienie – jednym z pierwszych kroków były polsko-chińskie studia z architektury krajobrazu

Centrum Innowacyjnych Technologii to pomysł na wzmocnienie współpracy z gospodarką

Nowoczesne sale – o takich nawet nie marzyli studenci pierwszego rocznika w 1945 roku...

A po zajęciach można odpocząć i porozmawiać z przyjaciółmi

GIH, czyli Geo-Info-Hydro – budynek cieszy nie tylko funkcjonalnością, ale też estetyką

Nowe oblicza zyskały też stacje badawcze UPWr

Muzeum UPWr ma przypominać tradycję, do których odwołuje się uczelnia i na których została zbudowana

Dni Przyrodników – święto pracowników UPWr to kolejna inicjatywa ważna dla uczelni

Święto Sera i Wina na trwałe weszło do kalendarza wrocławskich wydarzeń przyciągających tłumy

Studia na weterynarii w języku angielskim cieszą się zainteresowaniem w krajach Skandynawii. Tradycją jest, że absolwenci swoje dyplomy odbierają w strojach narodowych...

Weterynaria przy Norwida – już po remoncie

Sala im. prof. Tołpy i portrety wszystkich rektorów uczelni

5

WYDZIAŁÓW

Wydział Biologii i Hodowli Zwierząt

Wydział Biotechnologii i Nauk o Żywności

Wydział Inżynierii Kształtowania Środowiska i Geodezji

Wydział Medycyny Weterynaryjnej

Wydział Przyrodniczo-Technologiczny

1660

PRACOWNIKÓW

740

NAUCZYCIELI AKADEMICKICH

270

PROFESORÓW I DOKTORÓW HABILITOWANYCH

170

DOKTORANTÓW

8

WIODĄCYCH DYSCYPLIN NAUKOWYCH

16

WIODĄCYCH ZESPOŁÓW BADAWCZYCH

5

WIODĄCYCH ZESPOŁÓW DYDAKTYCZNYCH

8000

STUDENTÓW

2000

ABSOLWENTÓW ROCZNIE

28

KIERUNKÓW STUDIÓW

44

STUDENCKIE KOŁA NAUKOWE

5

DOMÓW STUDENCKICH

1000

MIEJSC

32

KATEDRY

8

INSTYTUTÓW

3

ZAMIEJSCOWE STACJE BADAWCZO-DYDAKTYCZNE

1

OŚRODEK BADAŃ

90

PROJEKTÓW
BADAWCZYCH
FINANSOWANYCH
PRZEZ NARODOWE
CENTRUM NAUKI
I NARODOWE
CENTRUM
BADAŃ I ROZWOJU,
O ŁĄCZNEJ KWOCIE
PRAWIE

10 mln zł

UNIWERSYTET PRZYRODNICZY WE WROCŁAWIU

88

PRAC ZLECONYCH
PRZEZ PODMIOTY
GOSPODARCZE
NA KWOTĘ PONAD

3 mln zł

13

PROJEKTÓW W RAMACH
EUROPEJSKICH FUNDUSZY
STRUKTURALNYCH
NA KWOTĘ PONAD

48,6 mln zł

17

MIĘDZYNARODOWYCH
PROJEKTÓW
BADAWCZYCH
NA KWOTĘ

11,4 mln zł

(m.in. HORYZONT 2020
i INTERREG)

15

PROJEKTÓW NA ŁĄCZNĄ
SUMĘ

7 205 506 zł

142

UMOWY Z UCZELNIAMI
PARTNERSKIMI
W RAMACH PROGRAMU
ERASMUS+

1241

LICZBA PUBLIKACJI W 2020 ROKU,
W TYM W CZASOPISMACH
WYRÓŻNIONYCH PRZEZ JCR:

680

